This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

Han. 1266

UN[redacted]K GENT

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΟΙΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗ.

TOM. ΚΒ'..

POETARUM GRÆCORUM SYLLOGE.

TOM. XXII.

Digitized by Google

EXCUDEBAT JULIUS DIDOT NATU MAJOR,
Via Pontis Laudensis, nº 6.

Digitized by Google

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES

CURANTE JO. FR. BOISSONADE.

TOM. II.

PARISIIS,

APUD LEFEVRE BIBLIOPOLAM.

M DCCC XXVI.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΣΦΗΚΕΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ Αθηναῖος, φιλοδικαστὴς ὢν τὴν φύσιν, ἐφοίτα εἰς δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ, καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παῦσαι, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν, ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. Ο δὲ, ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης, ἔκραζεν. Οἱ δὲ συνδικασταὶ, σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες, παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ Χορὸς συνέστηκε, καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. Αλλ' οὐδὲν ἤνυον οὐδὲ οὗτοι. Πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. Ο δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. Ο δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας μόνον τοῦτο ποιεῖν, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικά-

Digitized by Google

ζειν. Καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευτικῶς κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοὺς φεύγοντας ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων, ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. Περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ Χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, διὰ τὸ σφηξὶν ἐμφερεῖς εἶναι τοὺς τοῦ Χοροῦ· ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. Οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον· ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. Επὶ τέλει τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης· πέπλασται δὲ τὸ ὅλον. Διαβάλλει δὲ Αθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν εἰκάζει, κέντρα ἔχουσι, καὶ πλήττουσι. Πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. Εδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Αμυνίου, διὰ Φιλωνίδου, ἐν τῇ πόλει, Ολυμπιάδος ἦν β', εἰς Δήναια. Καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης..... Προάγωνι· Γλαύκων Πρέσβεσι τρίτος.

Digitized by Google

ΑΛΛΩΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἵρξας ἄφνω
Αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
Μὴ λανθάνῃ, μήδ' ἐξίῃ, διὰ τὴν νόσον.
Ο δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
Εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
Σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
Επὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ
Φρονοῦντες ἱκανόν. Ο δὲ γέρων τηρούμενος
Συμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
Επεὶ τὸ δικάζειν κέκριμεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκέται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΥΩΝ.
ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ. Κωφὸν πρόσωπον.
ΕΤΑΙΡΑ. Κωφὸν πρόσωπον.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ, κλητήρ. Κωφὸν πρόσωπον.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.
ΚΛΗΤΗΡ. Κωφὸν πρόσωπον.

Digitized by Google

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

ΟΥΤΟΣ, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθίε;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλες μέγα.
Αρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
Κατὰ ταῖν κόραιν ὕπνιόν τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Αλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεόν; ἢ κορυβαντιᾷς;

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὔκ· ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον·
Κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μηδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυσταχτὴς ὕπνος·
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

Digitized by Google

ΣΩΣΙΑΣ.

Κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εδόκουν ἀετὸν
Καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ,
Αναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,
Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
Πῶς δὴ (προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων)
Οτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ,
Κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οἴμοι! τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
Ιδόντι τοιοῦτ' ἐνύπνιον;

ΣΩΣΙΑΣ.

Μὴ φροντίσῃς·
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Δεινόν γέ πού 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον.

ΣΩΣΙΑΣ.

Αλλ' ἐστὶν μέγα·

Digitized by Google

Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.

ΣΩΣΙΑΣ.

Εδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πυκνὶ
Εκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
Κἄπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μοι 'δόκει
Δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
Εχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὑός.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Αἰβοῖ!

ΣΩΣΙΑΣ.

Τί ἐστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Παῦε, παῦε, μὴ λέγε·
Οζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σκπρᾶς.

ΣΩΣΙΑΣ.

Εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν', ἔχουσα τρυτάνην,
Ιστη βόειον δημόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οἴμοι, δειλαιος!
Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διϊστάναι.

ΣΩΣΙΑΣ.

Εδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον

Digitized by Google

Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
Εἶτ' Αλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
« Ολᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει. »

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ορθῶς γε τοῦτ' Αλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
Γιγνόμενος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ηκιστ'· ἀλλ' ἄριστον.

ΣΩΣΙΑΣ.

Πῶς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οπως;
Ανθρωπος ὢν, εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
Οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
Αρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;

ΣΩΣΙΑΣ.

Εἶτ' οὐκ ἐγὼ, δοὺς δύ' ὀβολὼ, μισθώσομαι
Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Φέρε νυν, κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
Ολίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί·
Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα·
Μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλαμμένον.

Digitized by Google

Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
Δούλω διαῤῥιπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
Οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
Οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
Οὐδ', εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς Τύχης χάριν,
Αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
Κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον·
Εστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ,
Ανω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους·
Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
Ενδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
Ην οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ', οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Αμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν.

ΣΩΣΙΑΣ.

Ἀλλ' οὐδὲν λέγει,
Μὰ Δί'· ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οὔκ· ἀλλὰ « φιλο » μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
Οδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον,
Εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

Digitized by Google

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Νικόστρατος δ' αὖ φησιν, ὁ Σκαμβωνίδης,
Εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣΙΑΣ.

Μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
Επεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅγε Φιλόξενος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Αλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
Εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτέ νυν.
Φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
Φιληλιαστής ἐστιν, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
Ερᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
Ην μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
Υπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην·
Ην δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
Ο νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
Υπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι,
Τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
Ωσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
Καὶ, νὴ Δί', ἣν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
Υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον· « Κημὸς καλός. »

Digitized by Google

Τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἤδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
Ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας.
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῳ πάνυ,
Ωσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
Υπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
Ωσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς ἐσέρχεται,
Υπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
Ιν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
Τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ
Μᾶλλον δικάζει. Τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ·
Ο γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν, λόγοισι παραμυθούμενος,
Ανέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
Μήδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο·
Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα.
Μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἌΙξας, ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.
Οτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
Διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα συλλαβὼν
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ασκληπιοῦ·
Ο δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.

Digitized by Google

Εντεῦθεν οὐκ ἔτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
Ο δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδροῤῥοῶν,
Καὶ τῶν ὀπῶν. Ημεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
Ενεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν·
Ο δ', ὥσπερεὶ κολοιὸς, αὐτῷ παττάλους
Ενέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο.
Ημεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.
Εστιν δ' ὄνομα, τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
Ναὶ μὰ Δία· τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ, Βδελυκλέων,
Εχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ω Ξανθία, καὶ Σωσία, καθεύδετε;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οἴμοι!

ΣΩΣΙΑΣ.

Τί ἐστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
Ο γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
Καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. Αλλ' ἄθρει,
Κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται.
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.

Digitized by Google

ΣΩΣΙΑΣ.

Ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
Οὗτος, τίς εἶ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Καπνὸς ἔγωγ'· ἐξέρχομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καπνός; φέρ' ἴδω· τίνος ξύλου σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Συκίνου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
Ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε; ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
Δύου πάλιν. Φέρ', ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
Ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
Ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ', ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
Ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
Παῖ, τὴν θύραν ὤθει· πίεζέ νυν σφόδρα
Εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
Καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ.
Φυλάττεθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
Δικάσοντά μ'; ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ο γὰρ θεὸς
Μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
Οταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Απολλον Αποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος!

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ιθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφερέ με, μὴ διαῤῥαγῶ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οἴμοι, δείλαιος!
Πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
Οπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ανθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μὰ τὸν Δι', οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·

Digitized by Google

Νουμηνία γάρ ἐστιν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔκουν κἀν ἐγὼ

Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. Ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οἷαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,

Ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας!

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἀλλ' οὐκ ἔσπασε

Ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.

Ἀλλ' εἰσιὼν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,

Ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.

Κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;

Βάδιζε θᾶττον. Τί στένεις; εἰ μὴ φέρεις

Ὀδυσσέα τιν'.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία, φέρει

Κάτω γε τουτονί τω' ὑποδεδυκότα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ποῖον; φέρ' ἴδωμαι.

Digitized by Google

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τουτονί.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ τί ἦν;

Τίς εἶ ποτ', ὦ 'νθρωπ', ἐτεόν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὔτις, νὴ Δία.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔτις σύ; ποδαπός;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔτις, μὰ τὸν Δί', οὔ τι χαιρήσων γ' ἔσει.
Ὑφελκε θᾶττον αὐτόν. Ὦ μιαρώτατος,
Ἰν' ὑποδέδυκεν! ὥστ' ἔμοιγ' ἐνδάλλεται
Ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἡσύχως, μαχούμεθα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Περὶ ὄνου σκιᾶς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Πονηρὸς εἶ πόῤῥω τέχνης, καὶ παράβολος.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
Νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
Υπογάστριον γέροντος Ηλιαστικοῦ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ωθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ω ξυνδικασταί, καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ενδον κέκραχθι, τῆς θύρας κεκλεισμένης.
Ωθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλὸν,
Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν,
Ανύσας τι προσκύλιέ γ'.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οἴμοι, δείλαιος!
Πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ισως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.

ΣΩΣΙΑΣ.

Μῦς; οὐ μὰ Δι', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ
Υπὸ τῶν κεραμίδων Ηλιαστὴς ὀροφίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οἴμοι, κακοδαίμων! στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·
Εκπτήσεται. Ποῦ, ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;

Digitized by Google

Σοῦ, σοῦ πάλιν, σοῦ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ Δί', ἢ μοι κρεῖττον ἦν
Τηρεῖν Σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

ΣΩΣΙΑΣ.

Αγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι;
Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αλλ', ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
Οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
Τὸν πατέρα.

ΣΩΣΙΑΣ.

Τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ τὸν Δί· ὀψέ γ' οὖν ἀνεστήκασι νῦν.
Ως ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ,
Λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη
Αρχαῖα μέλη σιδωνοφρυνιχήρατα,
Οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
Ηδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αλλ', ὦ πόνηρε, τὸ γένος, ἤν τις ὀργίσῃ,

Digitized by Google

Τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
Πηδῶσι καὶ βάλλουσιν, ὥσπερ φέψαλοι.

ΣΩΣΙΑΣ.

Μὴ φροντίσῃς· ἐάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω,
Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Χώρει, πρόβαιν' ἐῤῥωμένως. Ὦ Κωμία, βραδύνεις;
Μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ'· ἀλλ' ἧσθ' ἱμὰς κύνειος·
Νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
Ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν.
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
Πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστιν (ἀππαπαί! παπαιάξ!)
Ἠβης, ἐκείνης ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
Φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ· κἄτα περιπατοῦντε νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον·
Κἄθ' ἥψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί·
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
Ἥκειν, ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
Ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους, ὧν ἠδίκησεν. Ἀλλὰ
Σπεύδωμεν, ὦ 'νδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,

Digitized by Google

Μή που λαθών τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ.

(Ω!) Τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ, πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.

ΧΟΡΟΣ.

Κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.

ΠΑΙΣ.

Οὔκ· ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς;
Καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦ 'νόητε.
Οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

ΠΑΙΣ.

Εἰ, νὴ Δί', αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
Αποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἅπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
Κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
Τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἀτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡΟΣ.

Η μὴν ἐγώ σου χἀτέρους μείζονας κολάζω.
Αλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Υδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποῆσαι.
Επεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοιὶ μύκητες·
Φιλεῖ δ', ὅταν ᾖ τουτὶ, ποεῖν ὑετὸν μάλιστα.
Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίων ἄττα μή 'στι πρῷα,
Υδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι Βόρειον αὐτοῖς.

Digitized by Google

Τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
Πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
Φιλῳδός. Ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ', ὦ 'νδρες,
ἈΙδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν· ἤν τί πως ἀκούσας
Τοῦ 'μοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύσῃ θύραζε.

Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ ἡμῖν
Ο γέρων, οὐδ' ὑπακούει;
Μῶν ἀπολώλεκεν τὰς
Εμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
Τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
Τὸ σφυρὸν, γέροντος ὄντος;
Καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη.
Η μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
Καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ'·
Αλλ', ὁπότ' ἀντιβολοίη
Τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
« Λίθον ἕψεις, » ἔλεγεν.
Τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθεσινὸν ἄνθρω-
πον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Εξαπατῶν, λέγων καὶ
Ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
Τὰν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,

Digitized by Google

Διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς,
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
Εστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.
Αλλ', ὦ 'γάθ', ἀνιστασο, μηδ' οὕτως σεαυτὸν
Εσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει
Τῶν προδόντων τὰπὶ Θρᾴκης·
Ον ὅπως ἐγχυτριεῖς.
Υπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.

ΠΑΙΣ.

Εθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ
Πάτερ, ἤν σου τι δεηθῶ;

ΧΟΡΟΣ.

Πάνυ γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-
πέ· τί βούλει με πρίασθαι
Καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
στραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.

ΠΑΙΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παπ-
πία· ἥδιον γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἂν,
Μὰ Δί', εἰ κρέμοιθέ γ' ὑμεῖς.

ΠΑΙΣ.

Μὰ Δί', οὔτ' ἄρα προπέμψω σὲ τὸ λοιπόν.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Ἀπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμὲ τοῦ μισθαρίου
Τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλ-
φιτα δεῖ, καὶ ξύλα, κἄψον·
Σὺ δὲ σύκά μ' αἰτεῖς;

ΠΑΙΣ.

Αγε νυν, ὦ πάτερ, ἢν μὴ
Τὸ δικαστήριον ἄρχων
Καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ
«Πόρον Ἑλλας ἱερόν;»

ΧΟΡΟΣ.

Απαπαί! φεῦ!
Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'
Οπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.

ΠΑΙΣ.

Τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες,
Ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.

ΧΟΡΟΣ.

Ανόνητον ἄρ', ὦ θυ-
λάκιον, σ' εἶχον ἄγαλμα.

ΠΑΙΣ.

(Ε, ἔ!) πάρα νῷν στενάζειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Φίλοι, τήκομαι

Digitized by Google

Μὲν πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
Ὑμῶν ὑπα-
κούων· ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ'
Εἴμ' ᾄδειν. Τί ποιήσω;
Τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
Βούλομαί γε πάλαι, μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους, κακόν τι ποιῆσαι.
Αλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, κἀμὲ ποίησον
Καπνὸν ἐξαίφνης,
Η Προξενιάδην, ἢ τὸν Σέλ-
λου, τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
Τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,
Πάθος οἰκτείρας· ἤ με κεραυνῷ
Διὰ τινθαλέῳ σπόδισον ταχέως·
Κἄπειτ' ἀνελὼν μ' ἀποφυσήσας
Εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν·
Η δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων, κἀποκλείων τὰς θύρας;
Λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐμὸς υἱός. Αλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων· ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ δ' ἐφέξειν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρῶν, σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐκ ἐᾷ μ', ὦ 'νδρες, δικάζειν, οὐδὲ δρᾷν οὐδὲν κακόν·
Αλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν, ὁ Δημολοχοκλέων,
Οτι λέγεις περὶ τῶν νεῶν τἀληθές;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησεν λέγειν,
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
Ητις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποήσει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποοίην·
Οὕτω κεττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Εστιν ὀπὴ δῆθ', ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
Εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις Οδυσσεύς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' ἂν σέρφῳ διαδῦ-
ναι.

Αλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Μέμνησαι δῆθ', ὅτ', ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελισκους,
Ἱεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
Ἡδων γὰρ, κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ·
Κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
Φεύγειν ἀδεῶς. Νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
Ἀνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
Τηροῦσιν, ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχισθ'·
Ἕως γὰρ, ὦ μελίττιον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἡ δ' ἐμοὶ Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

ΧΟΡΟΣ.

Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
Ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Διατέτρωκται τοῦτό γ'. Ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·

Digitized by Google

Αλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

Μηδὲν, ὦ 'τὰν, δέδιθι, μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
Τὴν καρδίαν,
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
Δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν
Τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.
Αλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπειθους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αγε νυν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτον μ' ἐκκαλαμᾶσθαι,
Κἀνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποήσετε; φράζετε νυνί.

ΧΟΡΟΣ.

Αμυνοῦμέν σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
Ωστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν εἶναι· τὰ τοιαῦτα ποήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Δράσω τοίνυν, ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'· ἤν τι πάθω 'γὼ,
Ανελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. Αλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
Σαυτὸν θαρρῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ω Δίκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ, οἷσπερ ἐγὼ, κεχάρησαι

Digitized by Google

Τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
Ὠκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,
Κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
Κοὐ μήποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀποπάρδω.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὗτος, ἐγείρου.

ΣΩΣΙΑΣ.

Τί τὸ πρᾶγμ';

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.

ΣΩΣΙΑΣ.

Μῶν ὁ γέρων πῇ διαδύεται;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐ, μὰ Δί', οὐ δῆτ'· ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὐτὸν δήσας.

ΣΩΣΙΑΣ.

Ὦ μιαρώτατε, τί ποεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
Ἤν πως πρύμνην ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐ ξυλλήψεσθ', ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,
Ὦ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδη, καὶ Χρήμων, καὶ Φερέδειπνε;

Digitized by Google

Πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

Εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
Ηνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
Νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο τοὐξύθυμον,
Ω κολακζόμεσθα, κέντρον
Εντέτατ' ὀξύ.
Αλλὰ θαιμάτια βαλόντες, ὡς τάχιστα, παιδία,
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
Ως ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
Οντα, κἀπολούμενον,
Οτι λόγον τόνδ' εἰσφέρει,
Ως δίκας χρὴ μὴ δικάζειν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ω 'γαθοὶ, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.

ΧΟΡΟΣ.

Νὴ Δί', ἐς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ, καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;

ΧΟΡΟΣ.

Ω πόλις, καὶ Θεώρου θεοεχθρία,
Κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.

Digitized by Google

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ηράκλεις! καὶ κέντρ' ἔχουσιν. Οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου;

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ σέ γ' αὖθις ἐξολοῦμεν. Ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε
Δεῦρο, κἀξείραξ τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
Ξυνταλεὶς, εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
Ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη, νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταὶ, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
Οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὠργισμένοι·
Οἱ δὲ τὼ 'φθαλμῶν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ὦ Μίδα, καὶ Φρὺξ, βοηθεῖν δεῦρο, καὶ Μασυντία·
Καὶ λάβεσθε τουτουΐ, καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
Εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ω Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη,
Περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
Οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;

ΧΟΡΟΣ.

Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακὰ
Δηλαδή; καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
Διφθερῶν, κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
Καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
Ωστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'. Αλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς, ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
Ωστε σε ζηλωτὸν εἶναι. Σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
Αλλ' ἄνες με, καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
Οὐκ ἔτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
Οξυθύμων καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τύφε πολλῷ τῷ καπνῷ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόραχας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.
Ἀρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
Εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
Τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
Ὡς λάθρα μ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσ';
Εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ, καὶ κομηταμυνία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·
Οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
Οὔτε λόγον εὐτράπελον,
Αὐτὸς ἄρχων μόνος.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
Ες λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε,
Καὶ μοναρχίας ἐραστὰ,
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τὴν Θ' ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ Δί', ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τοπαράπαν τοῦ πατρὸς,
Μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ που 'στὶν, οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
Ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς· ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
Ταυτὰ ταῦτά σου καταντλῇ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἀρ' ἂν, ὦ πρὸς τῶν Θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
Ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδέποτέ γ'· οὐχ, ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ·
Οστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ὡς ἅπανθ' ἡμῖν τυραννὶς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
Ἥν τε μεῖζον, ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
Ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·

3.

Digitized by Google

Νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα·
Ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
Ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρθῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·
« Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοικ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
Ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἡδύσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ·
« Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
« Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα; »

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
Ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε. Καὶ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι, τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾷν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Νὴ Δί', ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν· ἀλλ' ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ Δί', εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
Αλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ, καὶ μάθῃς ἁγὼ λέγω,
Αναδιδάξειν οἴομαί σ', ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εξαμαρτάνω δικάζων;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαίειν ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μονονοὺ προσκυνεῖς·
Αλλὰ δουλεύων λέληθας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Παῦε δουλείαν λέγων,
Οστις ἄρχω τῶν ἁπάντων.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐ σύ γ'· ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
Οἰόμενος ἄρχειν. Επεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
Ητις ἡ τιμή 'στί σοι, καρπουμένῳ τὴν Ελλάδα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πάνυ γε· καὶ τούτοισι γ' ἐπιτρέψαι θέλω.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καὶ μὴν ἐγώ.
Αφετε νυν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
Ην γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
Εἰπέ μοι· τί δ', ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένης;

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν Αγαθοῦ Δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

Νῦν δὴ τὸν ἐκ Θήμετέρου
Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
Καινὸν, ὅπως φανήσει —

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ενεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ΧΟΡΟΣ.

Ατὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ; —
Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
Τόνδε λέγειν· ὁρᾷς γὰρ ὡς
Σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν
Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
Εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὗ-
τός σ' ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ', ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἔτι πρεσβυτῶν ὄχλος
Χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
Σκωπτόμενοι δ' ἂν ἐν ταῖς ὁ-
δοῖσιν ἁπάσαις

Digitized by Google

Θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.

Ἀλλ', ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
Τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαῤῥῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
Τί γὰρ εὔδαιμόν γ', ἢ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
Ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
Ὃν πρῶτα μὲν ἕρπον τ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἀνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·
Ἱκετεύουσίν θ' ὑποπίπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
« Οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου,
« Ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων· »
Ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφευξιν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εἶτ' εἰσελθὼν, ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς,
Ἔνδον, τούτων, ὧν ἂν φάσκω, πάντων οὐδὲν πεπόηκα·
Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφευξιν.
Φέσ' ἴδω· τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
Οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασι

Digitized by Google

Κακὰ πρὸς τοῖσιν νῦν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·
Οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπου τι γελοῖον·
Οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι·
Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει,
Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·
Τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν,
Ὥσπερ θεὸν, ἀντιβολεῖ με, τρέμων, τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
« Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις· »
Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
Χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
Ἀρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ, καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην.
Καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις, φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι·
Κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν
Εκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν, τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
Εν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσι.
Κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῷ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,

Digitized by Google

Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ.
Εδομεν ταύτην, ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ γάρτοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω·
Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ετι δ' ἡ Βουλὴ, χὡ δῆμος, ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
Εψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
Εἶτ' Εὔαθλος, χὡ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς,
Οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
Κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας.
Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει.
Αλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει·
Σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας.
Αλλὰ Θέωρος (καί τοὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων)
Τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ.
Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
Ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ, κἀναφανήσει

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος, τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ο δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ 'πιλελήσμην·
Οταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἥκονθ' ἅμα πάντες
Ασπάζωνται διὰ τἀργύριον· καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
Απονίζῃ, καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶ-
ται·
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ,
Κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, « Φάγε
τουτί,
« Εντραγε τουτί. » Τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κεἰ μή με δεήσει
Ες σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
Καταρασάμενος καὶ τονθορύσας, ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι, πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
Κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
Οἴνου μεστὸν, κἆτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς
Βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρ-
δεν.

Αρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω, καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
Οστις ἀκούω ταῦθ', ἅπερ ὁ Ζεύς;
Ην γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
Πᾶς τις φησὶν τῶν παριόντων·
« Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
« Ω Ζεῦ βασιλεῦ! » Κἂν ἀστράψω,

Digitized by Google

Ποππύζουσιν κἀγκεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.
Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
Νὴ τὴν Δήμητρα, δέδοικας.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εγὼ δ'
Απολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ πώποθ' οὕτω καθαρῶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας ὤεθ' οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν.
Καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

Ως δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν,
Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
Ηὐξανόμην ἀκούων!
Κἂν Μακάρων δικάζειν
Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
Ηδόμενος λέγοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ωσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτῷ.
Η μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποήσω.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ἀπόφευξιν παλάμας·
Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν
Μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι, καὶ νεόκοπτον,
Ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Χαλεπὸν μὲν, καὶ δεινῆς γνώμης, καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳ-
δοῖς,
Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
Ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη,

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε.
Εἰ μὴ γὰρ, ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξει, κἂν χρῇ σπλάγχων μ' ἀπέ-
χεσθαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ξυλλήβδην τὸν προσιόντα,
Κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημιό-
πρατα·

Digitized by Google

Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.
Ἀπὸ τούτων νῦν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,
Ἐξ χιλιάσιν (κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε),
Γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μὰ Δι', οὐ μέντοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Καὶ ποῖ τρέπεται δή 'πεστα τὰ χρήματα τἄλλα;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἐς τούτους τοὺς « Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν,
« Ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. » Σὺ γάρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
Ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
Κἄθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
Ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες.
« Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω. »
Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.
Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ᾔσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα, τὸ μηδὲν
Σὲ μὲν ἡγοῦνται, Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
Ὀρχας, οἶνον, δόπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,

Digitized by Google

Φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, δρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν.

Σοὶ δ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,

Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἀγλῖθας μετέπεμψα.

Αλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις·

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς

Αὐτούς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας;

Σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς· οὓς αὐτὸς ἐλαύνων

Καὶ πεζομαχῶν, καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας.

Καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,

Οταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱὸς,

Ωδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφεραν θεὶς

Ηκειν εἴπῃ πρῴ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ'· « Ως ὅστις ἂν ὑμῶν

« Υστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται. »

Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ.

Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,

Digitized by Google

Ην τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε,
Εσπουδάκατον, χὥσπερ πρίονθ', ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντανέδωκε.
Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ταυτί με ποοῦσ'; οἴμοι! τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις!
Καὶ τὸν νοῦν μοῦ προσάγεις μᾶλλον· κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς·

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Σκέψαι τοίνυν, ὡς, ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
Υπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι·
Οστις, πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,
Οὐκ ἀπολαύεις, πλὴν τοῦθ', ὃ φέρεις, ἀκαρές· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
Ενστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἕνεχ', ὥσπερ ἔλαιον.
Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι,
Ινα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτὴν, κἂθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,
Επὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιῤῥύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι·
Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἕζων ἂν πᾶσι λαγώοις,
Καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυριάτῃ,

Digitized by Google

Αξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
Νῦν δ', ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οἴμοι! τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν; ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
Ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
Πορίειν· ἔδοσαν δ' οὐ πώποτέ σοι, πλὴν πρώην, πέντε μεδίμνους
(Καὶ ταῦτα μόλις, ξενίας φεύγων, ἔλαβες κατὰ χοίνικα) κρεθῶν.

Ων οὕνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
Βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τούτους
Εγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
Ο τι βούλει σοι,
Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡΟΣ.

Ηπου σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκεν· « Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς,
« Οὐκ ἂν δικάσαις· » σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾷν πολλῷ δεδόκησαι·

Digitized by Google

Ωστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
Αλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς ξυνθιασῶτα,
Πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μήδ' ἄφρων γένῃ,
Μήδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
Εἰθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
Σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
Παρὼν ἐμφανὴς
Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος.
Καὶ δῆλός ἐστίν εὖ ποῶν·
Σὺ δὲ, παρὸν, δέχου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καὶ μὴν θράψω γ' αὐτὸν, παρέχων
Οσα πρεσβύτῃ ξύμφορα· χόνδρον
Λείχειν, χλαῖναν, μαλακὴν σισύραν,
Πόρνην, ἥ τις τὸ πέος τρίψει
Καὶ τὴν ὀσφύν. Αλλ' ὅτι σιγᾷ
Κοὐδὲν γρύζει,
Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα.
Οἷς ἐπεμαίνετ' ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
Λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Α σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
Νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς

Digitized by Google

Λόγοις πείθεται,
Καὶ σωφρονεῖ μέντοι, μεθι-
στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
Πιθόμενός τε σοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἰώ μοί μοι!

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὗτος, τί μοι βοᾷς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
« Κείνων ἔραμαι· κεῖθι γενοίμαν, »
Ἵν' ὁ κήρυξ φησί· « Τίς ἀψήφι-
« στος; ἀνιστάσθω. »
Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς,
Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
Σπεῦδ', ὦ ψυχή. Ποῦ μοι ψυχή;
« Πάρες, ὦ σκιερά. » Μὰ τὸν Ἡρακλέα,
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἰθ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ποίου; φέρ' ἴδω.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τοῦ μὴ δικάζειν. Τοῦτο δὲ
Ἁδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
Αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Περὶ τοῦ; τί ληρεῖς;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.
Οτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην·
Πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως· ἢν ἐξέχῃ
Εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
Εὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
Υοντος, εἴσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς,
Οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τουτί μ' ἀρέσκει.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
Λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
Ωσπερ πρότερον, τὰ πράγματ', ἔτι μασώμενος;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
Ως οἱ δικασταὶ, ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ανά τοί με πείθεις. Αλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Παρ' ἐμοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Καλῶς,
Οτιὴ κατ' ἐμαυτὸν, κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
Αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ο σκωπτόλης. Δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
Ελθὼν διεκερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσι·
Κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
Κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
Κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
Κᾆθ' εἷλκον αὐτόν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ο δὲ, τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ο τι;

Αλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
« Ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, » ἢ δ' ὃς λέγων.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ορᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐ πάνυ τι μικρόν. Αλλ' ὅπερ μέλλεις πόει.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αναμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ορα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται!
Ηκηκόη γὰρ ὡς Αθηναῖοί ποτε
Δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
Κἀν τοῖς προθύροις ἀνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
Αὐτῷ δικαστηρίδιον σμικρὸν πάνυ,
Ωσπερ Εκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ιδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
Οσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
Αμὶς μὲν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὐτηί·
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Σοφόν γε τουτί; καὶ γέροντι πρόσφορον
Εξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
Ροφεῖν ἐὰν δέῃ τι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τοῦτ' οὐ δεξιόν.
Κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι·
Ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς, ἀπολογουμένου τινὸς,
ἈΙδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εν ἔτι ποθῶ· τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τὰ τί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Πάρεστι τουτί· κἀὐτὸς ἄναξ οὑτοσί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ω δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν!
Οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς, ἥρως ὢν, ὅπλα.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
Εκάλουν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
Τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;
Η Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν,—

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Επίσχες, οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας!
Ανευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
Ο πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μὰ τον Δι', οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
Αὐτὸς κομιοῦμαι τόγε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
Τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία!

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἀλλ' ἐς κόρακας. Τοιουτονὶ τρέφειν κύνα!

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τ' δ' ἐστιν ἐτεόν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
Ο κύων, παρίξας ἐς τὸν ἐπνὸν, ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε;

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερος φησὶν κύων
Κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἰθι νυν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ταῦτα χρὴ ποεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ τί ἐστι;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Χοιροκομεῖον Ἑστίας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔκ· ἀλλ' ἕνα
Ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾷν βλέπω.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οἴμοι! διατρίψεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν·

Digitized by Google

Εγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἰδού.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Κάλει νῦν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ταῦτα δή.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τίς οὑτοσὶ

Ο πρῶτός ἐστιν;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ες κόρακας! ὡς ἄχθομαι,

Οτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Επὶ καδίσκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μηδαμῶς

Εγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,

Οσων δεόμεθα, πλὴν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ηδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως.
Αλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω
Καὶ μυῤῥίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
Οπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς,
Καὶ ταῖς εὐχαῖς φήμην ἀγαθὴν
Δέξομεν ὑμῖν, ὅτι γενναίως
Εκ τοῦ πολέμου
Καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

ΧΟΡΟΣ.

Ω Φοῖβ' Απολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Τὸ πρᾶγμ', ὃ μηχανᾶται
Εμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
Απασιν ἡμῖν ἁρμόσαι,
Παυσαμένοις πλάνων.
Ιήϊε Παιάν!

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ω δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Αγυιεῦ τοῦ' μοῦ προθύρου προπύλαιε,
Δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ 'ναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
Παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,

Digitized by Google

Αντὶ σιραίου, μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
Ηδὴ δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
Ηπιον αὐτὸν,
Τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
Τῶν γραψαμένων,
Κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων·
Καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
Από τῆς ὀργῆς
Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυνευχόμεθα κἀπᾴδομεν νῦν σοι νέαις
Ημεῖς ἐν ἀρχαῖς ἕνεκα τῶν προλελεγμένων.
Εὖνοι γὰρ ἐσμὲν, ἐξ οὗ
Τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
Φιλοῦντος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
Τῶν γε νεωτέρων.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εἴ τις θύρασιν ἡλιαστὴς, εἰσίτω·
Ως, ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ ἐσφρήσομεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἁλώσεται!

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Ακούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. Εγράψατο
Κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα,
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε

Digitized by Google

Τὸν Σικελικόν. Τίμημα κλῳὸς σύκινος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ω μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει!
Οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται!
Ποῦ δ' ἄρ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;

ΚΥΩΝ.

Αὖ! αὖ!

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Πάρεστιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ετερος οὗτος αὖ Λάβης,
Αγαθός γ' ὑλακτεῖν, καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.

ΣΩΣΙΑΣ ὡς κήρυξ.

Σίγα, κάθιζε. Σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ', ἧς ἐγραψάμην,
Ανδρες δικασταί, τουτονί· δεινότατα γὰρ
Εργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαί.
Αποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν, τυρὸν πολὺν

Digitized by Google

Κατεσκέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
Ο βδελυρὸς οὗτος.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
Καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποεῖν δυνήσεται,
Ην μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐδὲν μετέδωκεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
Πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αλλ', ὦ 'γαθὲ,
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Μή νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντ' ἂν πολὺ
Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
Οστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,

Digitized by Google

Εκ τῶν πόλεων τὸ σκίῤῥον ἐξεδήδοκεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
Ινα μὴ κεκλάγχω διακενῆς ἄλλως ἐγώ·
Εὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

(Ιοὺ, ἰού!) Οσας κατηγόρευσε τὰς πανουργίας!
Κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. Οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
Ω 'λεκτρυών; νὴ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
Ο Θεσμοθέτης. Ποῦ 'σθ' οὗτος; Αμίδα μοι δότω.

ΣΩΣΙΑΣ ὡς Θεσμοθέτης.

Αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
Δᾶδητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,
Δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
Καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
Αλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέπω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τοῦτον δέ γ' οἶμαι 'γὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν; ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ανάβαιν'· ἀπολογοῦ. Τί σεσιώπηκας; λέγε.

ΣΩΣΙΑΣ.

Αλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔκ· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
Οπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης.
Απόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
Πάρεχ', ἐκποδὼν· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
Χαλεπὸν μέν, ὦ 'νδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
Υπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
Αγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ο τι; σοῦ προμάχεται, καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
Καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν. Εἰ δ' ὑφείλετο,
Ξύγγνωθι· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,

Digitized by Google

Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἀκουσον, ὦ δαιμόνι', ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
Ἀνάβηθι, Τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα·
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. Ἀπόκριναι σαφῶς,
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅλαβες.
Φησὶ κατακνῆσαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Νὴ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
Οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
Καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει·
Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
Αὐτοῦ μένων γὰρ, ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
Τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

(Αἰβοῖ!) τί οὖν τὸ κακόν ποτ' ἔσθ', ὅτῳ μαλάττομαι;
Κακόν τι περιβαίνει με, κἀναπείθομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἰθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,
Καὶ μὴ διαφθείρητε. Ποῦ τὰ παιδία;
Ἀναβαίνετ', ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα
Αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Κατάβα, κατάβα, κατάβα, κατάβα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καταβήσομαι.

Καίτοι τὸ « κατάβα » τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
Εξήπάτηκεν. Ατὰρ ὅμως καταβήσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ες κόρακας! ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν!
Εγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν, γνώμην ἐμὴν,
Οὐδέν ποτ', ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλημένος.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Χαλεπὸν εἰδέναι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἰθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
Τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον, ἐπὶ τὸν ὕστερον
Μύσας παρᾶξον, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Φέρε νυν, σὲ τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὗτος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αὕτη 'ντευθενί.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εξηπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Φέρ', ἐξεράσω· πῶς ἄρ' ἠγωνιώμεθα;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Δεῖξειν ἔοικας. Εκπέφευγας, ὦ Λάβης.
Πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οἴμοι! ποῦ 'σθ' ὕδωρ;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἔπαιρ', ἔπαιρε σαυτόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εἴπ' ἐκεῖνό μοι·
Οντως ἀπέφυγε;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ Δί'.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐδὲν εἴμ' ἄρα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μὴ φροντίσῃς, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
Φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
Αλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι.
Ακων γὰρ αὔτ' ἔδρασα, κοὐ τοῦ 'μοῦ τρόπου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'· ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
Επὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
Ωσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Υπέρβολος.
Αλλ' εἰσίωμεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ταῦτα νῦν γ', εἴπερ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' ἴτε χαίροντες, ὅποι βούλεσθ',
Υμεῖς δὲ τέως,
Ω μυριάδες ἀναρίθμητοι,
Νῦν μὲν, τὰ μέλλοντ' εὖ λέγε-
σθαι, μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ',
Εὐλαβεῖσθε.
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
Εστι πάσχειν, κοὐ πρὸς ὑμῶν.
Νῦν αὖτε, λεὼ, προσέχετε τὸν νοῦν; εἴπερ καθαρόν τε φιλεῖτε.

5.

Μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
Αδικεῖσθαι γάρ φησιν, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκὼς,
Τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιη-
ταῖς
Μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι.
Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
Οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
Αρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς, ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
Οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ', εἴ τις ἐραστὴς,
Κωμῳδεῖσθαι παίδιχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
Οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
Ινα τὰς Μούσας, αἷσιν χρῆται, μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ.
Οὐδ', ὅτε πρῶτόν γ' ἦρχε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπι-
θέσθαι·
Αλλ' Ηρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
Θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
Εκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
Περὶ τὴν κεφαλήν· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τε-
τοκυίας,
Φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ
καμήλου.
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ φησὶν δείσας καταδωροδοκῆσαι·
Αλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτοῦ

Digitized by Google

Τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
Οἳ τοὺς πατέρας τ' ἤγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον·
Κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
Αντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,
Ωστ' ἀναπηδᾷν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν Πολέμαρχον.
Τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
Πέρυσιν καταπροὔδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτὸν διανοίαις,
Ας ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποήσατ' ἀναλδεῖς·
Καί τοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον,
Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα·
Ο δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
Εἰ, παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν·

Αλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
Ω δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
Καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν,
Στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε·
Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν,
Εσβάλλετε δ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
Μετὰ τῶν μήλων. Κἂν ταῦτα ποῆθ',
Υμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
Οζήσει δεξιότητος.

Digitized by Google

Ω πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Αλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
Καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι,
Πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
Οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ
Αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
Αλλὰ κόκκ τῶν λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμην
Νεανικὴν ἔχειν. Εγὼ
Τοὐμὸν νομίζω
Γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ
Πολλῶν κικίννους νεανιῶν
Καὶ σχῆμα κεὐρυπρωκτίαν.
Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν,
Εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
Η τίς ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆς ἐγκεντρίδος,
Ραδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
Εσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Αττικοί, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
Ανδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
Ωφελήσαμεν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
Εξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια.
Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι,
Εμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεποικότες,

Digitized by Google

Στὰς ἀνὴρ πρὸς ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
Ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
Αλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέρᾳ·
Γλαὺξ γὰρ ἡμῶν, πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο·
Εἶτα δ' ἑσπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους.
Οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι,
Ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
Μηδὲν Αττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
Αρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
Καὶ κατεστρεψάμην
Τοὺς ἐναντίους, πλείων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
Ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
Συκοφαντήσειν τινὰ
Φροντίς· ἀλλ' ὃς ἂν ἐρέτης
Εσοιτ' ἄριστος.
Τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις
Μήδων ἑλόντες,
Αἰτιώτατοι φέρε-
σθαι τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν, ὃν
Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.
Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε
Τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον·

Digitized by Google

Εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
Ξυλλέγοντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς, ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,
Οἱ μὲν ἡμῶν οὔπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς Ενδεκα,
Οἱ δ' ἐν Ὠδείῳ δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
Ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις,
Ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
Ες τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.
Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον.
Αλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
Τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἤν τις, ἀστράτευτος ὢν,
Εκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
Μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών.
Αλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
Οστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
Επεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
Οθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
Καὶ γὰρ πρότερον, ἐπανθρακίδων ἅλμην πιὼν,

Digitized by Google

Απέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
Εμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τί οὖν κελεύεις δρᾷν με;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τὸν τρίβων' ἄφες·
Τηνδὶ δὲ χλαινὰν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Επειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
Οθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι, πρὸς πάντων θεῶν;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην Θυμοιτίδα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Εγνως γὰρ ἄν. Νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγώ;

Digitized by Google

Μὰ τὸν Δί', οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γ' ἐμοὶ
Εοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔκ· ἀλλ' ἐν Εκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εν Εκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Πόθεν, ὦ 'γάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
Υφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. Αὕτη γέ μοι
Ερίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν;
Δικαιότερόν γ', ἢ καυνάκην.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εχ', ὦ 'γαθὲ,
Καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οἴμοι, δείλαιος!
Ως θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν!

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐκ ἀναβαλεῖ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ', ὦ 'γαθὲ,
Εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ. Σὺ δ' οὖν ἴθι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τιὴ, τί δή;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἰν' ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
Ταυδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Δακωνικάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε
Εχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ενθες πόδ', ὦ 'τὰν, κἀπόβαιν' ἐρρωμένως
Ες τὴν Δακωνικὴν ἀνύσας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αδικεῖς γ' ἐμὲ,
Ες γῆν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Φέρε καὶ τὸν ἕτερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μηδαμῶς τοῦτον γ', ἐπεὶ
Πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Κακοδαίμων ἐγώ,

Οστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ανυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως

Ωδὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ιδού. Θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ', ὅτῳ

Μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾷν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν,

Ανδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγωγε.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τίνας δῆτ' ἂν λέγοις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πολλοὺς πάνυ.

Πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λαμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,

Digitized by Google

Επειτα δ', ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων
Οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
Εκεῖνον, ὡς « Εν τῷ ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ. »

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

« Ω σκαιὲ, κἀπαίδευτε, » (Θεογένης ἔφη
Τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος)
Μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μεγαλοπρεπεῖς·
Ως ξυνεθεώρεις Ανδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ,
Πλὴν ἐς Πάρον· καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αλλ' οὖν λέγειν χρή σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Εφουδίων παγκράτιον Ασκώνδᾳ καλῶς,
Ηδη γέρων ὢν καὶ πολιός· ἔχων δέ τοι
Πλευρὰν βαρυτάτην, καὶ χέρας λαγόνας τε, καὶ
Θώραχ' ἄριστον.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Παῦε, παῦ· οὐδὲν λέγεις.
Πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον, θώραχ' ἔχων;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
Αλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
Πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
Επὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
Οτ' Εργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Απολεῖς με· ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
Εδιώκαθές ποτ' ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα
Εδραμες, ἀνευρὼν ὅτι νεανικώτατον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγῷδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
Οτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὃν βούπαις ἔτι,
Εἷλον, διώκων λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πῶς οὖν κατακλινῶ, φράζ' ἀνύσας.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εὐσχημόνως.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ὧδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μηδαμῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πῶς δαί;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
Επειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων·
Οροφὴν θέασαι· κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον·
Ὑδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·
Δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. Οἱ δὲ συμπόται
Εἰσὶν, Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
Ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ακέστορος.
Τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

(Αληθες;) Ως οὐδὲ εἷς γε Διακρίων δεδέξεται.

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων.
Ἀδω δὲ πρῶτος Αρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
« Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Αθηναῖος »

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

« Οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης. »

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
Φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
Καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγὼ δέ γε,
Εάν γ' ἀπειλῇ, νὴ Δί', ἕτερον ᾄσομαι·
« Ω 'νθρωφ', οὗτος ὁ μαινόμενος, τὸ μέγα κράτος,
« Αντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν; ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς. »

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τί δ'; ὅταν ὁ Θέωρος, πρὸς ποδῶν κατακείμενος,
Ἀδῃ, Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
« Αδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει »
Τούτῳ τί λέξεις σκόλιον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ωδικῶς ἐγὼ,
« Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
« Οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον. »

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
Ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κᾆτ' ἄσεται·
« Χρήματα καὶ βίον
« Κλειταγόρᾳ τε κἀ-
« μοὶ μετὰ Θεττάλων »

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

« Πολλὰ δὴ διεκόμισας σὺ κἀγώ. »

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ μὲν ἐπεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
Οπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἴμεν.
Παῖ, παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε κῷν,
Ινα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μηδαμῶς.

Κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
Καὶ θυροκοπῆσαι, καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
Κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐκ, ἢν ξυνῇς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
Η γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα·
Η λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γελοῖον, ἢ Συβαριτικὸν,
Ων ἔμαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ· κᾆτ' ἐς γέλων
Τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφεὶς σ' ἀποίχεται.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μαθητέον γάρ ἐστι πολλοὺς τῶν λόγων,
Εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακόν.
Αγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλάκις δή 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
Καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε,
Αλλ' Αμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὐκ τῶν Κρωβύλου,
Οὗτος, ὅνγ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς
Δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
Πεινῇ γὰρ ἤπερ Αντιφῶν.
Αλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ'· εἶτ' ἐκεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέ-
σταισι ξυνῆν τῶν Θετταλῶν,
Αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.
Ω μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν!
Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους·
Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
Τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
Τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφός·
Εἶτ' Αριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
Οντινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενὸς,
Αλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
Γλωττοποιεῖν, ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.
Εἰσί τινες, οἵ μ' ἔλεγον, ὡς καταδιηλλάγην,

Digitized by Google

Ηνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
Καί με κακίαις ἔκνισε· κᾆθ', ὅτ' ἀπεδαιρόμην,
Οἱ 'κτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
Σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
Ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
Καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους,
Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουθυστικῶς
Κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν!
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,
Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῆν Ἱππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνεπλῆτο πολλῶν κἀγαθῶν,
Ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ κἀχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον·

6.

Digitized by Google

Κἄτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς, « παῖ, παῖ, » καλῶν.
Εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λυσίστρατος·
« Εοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί,
« Κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι. »
Ο δ' ἀνακραγὼν, ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι,
Τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλὴν γε Θουφράστου μόνου·
Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός.
Ο γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· « Εἰπέ μοι,
« Επὶ τῷ κομᾷς, και κομψὸς εἶναι προσποεῖ,
« Κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί; »
Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
Σκώπτων ἀγροίκως, καὶ προσέτι λόγους λέγων
Αμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
Επειτ', ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
Τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
Οδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Αλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ανεχε, πάρεχε·
Κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
Επακολουθούντων ἐμοί.
Οἷον, εἰ μὴ 'ῥῥήσεθ', ὑμᾶς,
Ω πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ

Digitized by Google

Δᾳδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Η μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
Ημῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
Αθροοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἰὴ, ἰεῦ! καλούμενοι!
Αρχαῖά γ' ὑμῶν. Αρά γ' ἴσθ'
Ως οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
Δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰβοῖ!
Τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
Οὐκ ἄπιτε; ποῦ 'στιν Ηλιαστής; ἐκποδών.
Ανάβαινε δεῦρο, χρυσομηλολόνθιον,
Τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
Εχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
Ομως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
Ορᾷς; ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας!
Ων οὕνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
Αλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς (οἶδ' ὅτι),
Αλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
Πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' εἰργάσω.
Εὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνὴ,
Εγώ σ', ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
Λυσάμενος, ἕξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον.

Digitized by Google

Νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων·
Νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
Τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
Κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
Ταῦτ' οὖν περὶ 'μοῦ δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ.
Πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.
Οδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
Αλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετὰς
Λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
Οἵως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ω οὗτος, οὗτος, στυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ,
Ποθεῖν, ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σορῦ.
Οὔ τοι καταπροίξει, μὰ τὸν Απόλλω, τοῦτο δρῶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ως ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην!

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ποίαν αὐλητρίδα;
Τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ τὸν Δί', αὕτη που 'στὶ τοίη γ' ἡ Δαρδανίς.

Digitized by Google

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὔκ· ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾳς κάεται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Δᾳς ἥδε;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Δᾳς δῆτ'. Οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τὶ δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Η πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ο δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; Οὐκ εἶ δεῦρο σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Α, ᾱ! τί μέλλεις δρᾷν;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αγειν ταύτην λαβὼν
Αφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
Κοὐδὲν δύνασθαι δρᾷν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ακουσόν νυν ἐμοῦ.
Ολυμπιάσι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,

Digitized by Google

Εφουδίων ἐμαχέσατ' Ασκώνδᾳ καλῶς,
Ηδη γέρων ὢν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν
Ο πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Νὴ τὸν Δι', ἐξέμαθές γε τὴν Ολυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

Ιθι, μοι παράστηθ'· ἀντιβολῶ, πρὸς τῶν θεῶν.
Οδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπώλεσε,
Τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
Αρτους δέκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ορᾷς ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ; δεῖ καὶ δίκας
Εχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
Ωστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

Οὔ τοι, μὰ τὼ θεὼ, καταπροίξει Μυρτίας,
Τῆς Αγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
Οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ακουσον, ὦ γύναι. Λόγον σοι βούλομαι
Δέξαι χαρίεντα.

Digitized by Google

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

Μὰ Δία, μή μοί γ', ὦ μέλε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
Κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν· « Ω κύον, κύον,
« Εἰ, νὴ Δί', ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
« Πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. »

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

Καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
Πρὸς τοὺς Αγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
Κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
Επειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν· « Ολίγον μοι μέλει. »

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

Αληθες, οὗτος;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
Γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίνῃ,
Ινοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
Καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλῆτηρ' ἔχει.

Digitized by Google

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Οἴμοι, κακοδαίμων! προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
Ὕβρεως.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ὕβρεως; μὴ, μὴ καλέσῃς, πρὸς τῶν θεῶν.
Εγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
Ην ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Εγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
Εκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
Αλλ' ἐλθὲ δευρί. Πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοὶ
Ο τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
Εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σύ μοι φράσεις;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Σὺ λέγε. Δικῶν γὰρ οὐ δέομ', οὐδὲ πραγμάτων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ανὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
Καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
Ετύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
Κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
« Ερδοι τις, ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. »
Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιττάλου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ομοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

Digitized by Google

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Αλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ακουε, μὴ φεῦγ'. Εν Συβάρει γυνή ποτε
Κατέαξ' ἐχῖνον.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο.
Εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν· « Εἰ, ναὶ τὰν κόραν,
« Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει
« Επίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. »

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Υβριζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς.
Αλλ' ἀράμενος οἴσω σε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τί ποεῖς;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ο τι ποῶ;
Εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ'

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ολίγον μοι μέλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.
Ο δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε—

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οἴμ'! ὡς ἀπολεῖ γ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις!

ΧΟΡΟΣ.

Ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας,
Τὸν πρέσβυν. Οἷ μετέστη
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς!
Ετερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν,
Η μετά τι πείσεται 'πὶ
Τό τε τρυφερὸν καὶ μαλακόν.
Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι·
Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
Φύσεος, ἣν ἔχει τις ἀεί.
Καί τοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
Ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
Μετεβάλοντο τοὺς τρόπους.
Πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ,
Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,
Τυχὼν ἄπεισιν, διὰ τὴν
Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν

Digitized by Google

Ο παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
Οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ
Ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
Επεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
Τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
Οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
Τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
Κατακοσμῆσαι πράγμασι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Νὴ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
Ο γὰρ γέρων, ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
Ηκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι,
Ωρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
Τἀρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
Καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν χρόνους
Τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Κλῆθρα χαλάσθω τάδε. Καὶ γὰρ δὴ
Σχήματος ἀρχή

Digitized by Google

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης.
Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ!

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Πῖθ' ἐλλέβορον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Πτήσσει Φρύνιχος, ὥς τις ἀλέκτωρ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τάχα βαλλήσεις

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
Πρωκτὸς χάσκει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Κατὰ σαυτὸν ὅρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
Στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὐκ εὖ, μὰ Δί', οὐ δῆτ'· ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Φέρε νυν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.

Digitized by Google

Εἴ τις τραγῳδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Εμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
Φησίν τις, ἢ οὐδείς;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Υἱὸς Καρκίνου
Ο μέσατος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
Απολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
Εν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Αλλ', ὠζυρέ,
Ετερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
Αδελφὸς αὐτοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Νὴ Δί', ὠψώνηκ' ἄρα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Μὰ τὸν Δί', οὐδέν γ' ἄλλο, πλὴν γε καρκίνους.
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξίς, ἢ φάλαγξ;

Digitized by Google

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ο πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
Ο σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποεῖ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ω Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας,
Οσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων!
Ατὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς, ὠζυρέ.
Αλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
Ιν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Αγ', ὦ μεγαλώνυμα τέκνα
Τοῦ θαλασσίοιο,
Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
Καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτου,
Καρίδων ἀδελφοί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Σοβεῖτε ταχὺν πόδα κύκλῳ,
Καὶ τὸ Φρυνίχειον
Εκλακτισάτω τις, ὅπως
Ιδόντες ἄνω σκέλος, ὠ-
ζωσιν οἱ θεαταί.

ΧΟΡΟΣ.

Στρόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ γάστρισον σεαυτὸν,

Digitized by Google

Ρίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
Καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
Ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχαις.
Ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
Ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΕΙΡΗΝΗ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΗΔΗ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηκότας τοὺς Αθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Αριστοφάνης ἰδὼν (ἱκανὸς γὰρ διϊππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος), τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἑλέσθαι. Παρεισάγει τοίνυν γεωργόν τινα Τρυγαῖον τοὔνομα μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον· ὅς, ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. Ον δὴ, διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. Προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέταχτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. Η δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους

Digitized by Google

δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. Ο δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν Αττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις ὅτι καὶ ἑτέραν δεδίδαχεν ὁμοίως Αριστοφάνης Εἰρήνην. Αδηλον οὖν, φησιν Ερατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδεν δράματα, γράφων οὕτως· « ἀλλ' οὖν γε ἐν « τοῖς Αχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰ- « ρήνῃ. » Καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

ΑΛΛΩΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ ἄγροικος πρεσβύτης Αθήνησιν, ὀχούμενος ἐπὶ τοῦ κανθάρου, ὑπὲρ τῆς Ελλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. Γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν, ἐντυγχάνει τῷ Ερμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι, μετοικησαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνώτατα διὰ τὴν τῶν Ελλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικίσας ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τι τὴν Εἰρήνην καὶ καθείρξας, λίθους ἐπεφόρησε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν

Digitized by Google

ἐν θυείᾳ τρίβειν. Μέχρι μὲν οὖν τινος ἐπὶ ξυροῦ, φασὶν, ἀκμῆς τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκινδύνευσε πράγματα· ἔπειτα μεταπεμπομένου παρ' Ἀθηναίων τοῦ Πολέμου δοίδυκα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων, κἀκείνων μὲν τὸν Κλέωνα, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν Θρᾴκῃ τὸν Βρασίδαν ἀπολωλέναι φασκόντων, οὓς ὁ ποιητὴς ὡς κυκῶντας τὴν Ἑλλάδα δοίδυξιν εἴκασεν; οὗτος μὲν εἰσέρχεται δοίδυκα ποιήσων αὐτόχειρι. Ἐν τοσούτῳ δὲ μηχανᾶῖς τῶν περὶ Τρυγαῖον γεωργῶν τὴν Εἰρήνην ἀνελκυσάντων, οὐκ ἄνευ τῆς Ἑρμοῦ συνεργείας, τῶν χειροτεχνῶν ὅσοι μὲν ἢ λόφους ἢ ἀσπίδας, ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ πόλεμον χρησίμων κατασκευάζοντες διέζων, κατηφείᾳ συνείχοντο, τῶν ὅπλων ἤδη διὰ τὴν εἰρήνην γενομένων ἀχρείων· ὅσοι δὲ βίον εἶχον ἐκ τῶν εἰρηνικῶς ἀσκουμένων ἐπιτηδευμάτων, οἷον εἰπεῖν δρεπανουργοὺς καὶ χαλκεῖς σμινυῶν καὶ ὅλως γεωργοὺς, Τρυγαίῳ συγχαιρήσοντες παραγίνονται, μεθ' οὗ κρεωσφαγήσαντες ὡς ἐπὶ δεῖπνον καὶ γάμον κωμάζουσι.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ γεωργῶν Αθμονέων.
ΕΛΛΗΝΕΣ ἐκ διαφόρων πόλεων.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ΕΙΡΗΝΗ.
ΟΠΩΡΑ.
ΘΕΩΡΙΑ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
} Κωφὰ πρόσωπα.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.
ΔΟΡΥΞΟΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

Digitized by Google

ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Ἰδού.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδέως φάγοι.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Ἰδοὺ μάλ' αὖθις.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Ποῦ γάρ, ἣν νῦν δὴ 'φερες;

Οὐ κατέφαγεν;

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας

Ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν,

Digitized by Google

Εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιϊδεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Ετέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
Τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Ιδού.

Ενὸς μὲν, ὦ 'νδρες, ἀπολελῦσθαί μοι δοκῶ.
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Αἰβοῖ! φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
Καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε;

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Μὰ τὸν Απόλλω, 'γὼ μὲν οὔκ.
Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Αὐτὴν ἄρ' οἴσω ξυλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Νὴ τὸν Δί', ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Υμῶν δέ γ', εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατειπάτω
Πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
Η κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
Υς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
Βρενθύεταί τε, καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,

Digitized by Google

Ην μὴ παραθῶ, τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
Ωσπερ γυναικὶ, γογγύλην μεμαγμένην.
Αλλ', εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
Ερειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων,
Εως σεαυτὸν ἂν λάθῃς διαῤῥαγείς.
Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
Ωσπερ παλαιστὴς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους.
Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
Ωδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
Τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὀλκάδας.
Μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν.
Χὤτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ,
Οὐκ οἶδ'. Αφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
Οὐ μὴν Χαρίτων γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Τοῦ γάρ ἐστ';

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.

ΟΙΚΕΤΗΣ α.

Οὔκουν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος; « Τόδε πρᾶγμα τί;
« Ο κάνθαρος δὲ πρὸς τί; » Κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ιωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·

Digitized by Google

« Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
« Ὡς κεῖνος ἀναιδέως σπατίλην ἐσθίει. »
Αλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Εγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
Καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
Καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
Ο δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
Οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν τρόπον·
Δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
Ωδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διΐ,
Καὶ φησίν· « Ω Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποεῖν;
« Κατάθου τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν Ελλάδα. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εα, ἔα!

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
Λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὖθ', οὗγὼ 'λεγον.
Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε.
Α δ' εἶπε πρῶτον, ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολὴ,

Digitized by Google

Πεύσεσθ'. Εφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
« Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός; »
Επειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
Πρὸς ταῦτ' ἀνερρίχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν,
Εως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
Εχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι,
Εσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον·
Κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε.
Καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πωλίον,
« Ω Πηγάσιόν μοι, » φησὶ, « γεννᾶιον πτερὸν,
« Οπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών. »
Αλλ' ὅ τι ποεῖ τῃδὶ διακύψας ὄψομαι.
Οἴμοι, τάλας! Ιτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γείτονες.
Ο δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
Ιππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ', ἐπὶ τοῦ κάνθάρου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ησυχος, ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων.
Μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς, ῥώμῃ πίσυνος,
Πρὶν ἂν ἰδίῃς, καὶ διαλύσῃς
Αρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμῃ.
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·
Εἰ δὲ ποήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
Αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.

Digitized by Google

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Ω δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σίγα, σίγα.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
Τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὐφημεῖν χρὴ, καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὁλολύζειν.
Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾷν·
Τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
Καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
Καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς,
Οποι πέτεσθαι διανοεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ως τὸν Δι' ἐς τὸν οὐρανόν;

Digitized by Google

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ερησόμενος ἐκεῖνον, Ελλήνων πέρι
Απαξαπάντων ὅ τι ποεῖν βουλεύεται.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Εὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ελλάδα.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ β.

Ιού! ἰού! ἰού!
Ω παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
Υμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
Αλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

Ω πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
Ως σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμὲ,
Ες κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
Εστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Δοξάσαι ἐστὶ, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
Ηνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
Ενδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν.
Ην δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡΗ.

Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟΡΗ.

Τίς δ' ἡ 'πίνοια σοῦ 'στιν, ὥστε κάνθαρον
Ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὦ παππία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη
Μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.

ΚΟΡΗ.

Απιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ,
Οπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θεούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ηλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
Ωὰ 'κκυλίνδων, κἀντιτιμωρούμενος.

ΚΟΡΗ.

Οὔκουν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,

Digitized by Google

Οπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ', ὦ μέλ', ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.
Νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

ΚΟΡΗ.

Τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Επίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς Κάνθαρος.

ΚΟΡΗ.

Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εν Πειραεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.

ΚΟΡΗ.

Εκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς
Εντεῦθεν· εἶτα, χωλὸς ὢν, Εὐριπίδῃ
Λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
Υμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
Ως, εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.

Digitized by Google

Αλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
Τί ποεῖς; τί ποεῖς; ποῖ παρακλίνεις
Τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
Ιει σαυτὸν θαῤῥῶν ἀπὸ γῆς,
Κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων,
Ορθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
Από μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
Από θ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
Ανθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
Εν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
Απολεῖς μ', ἀπολεῖς. Οὐ κατορύξεις,
Κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν,
Κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω,
Καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς, ἤν τι πεσὼν
Ενθένδε πάθω, τοῦ 'μοῦ θανάτου
Πέντε τάλαντθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
Οἴμ', ὡς δέδοικα, κοὐκ ἔτι σκώπτων λέγω
Ω μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
Ηδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν,
Κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
Ατὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ·
Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.

Digitized by Google

Τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Ω 'ναξ Ηράκλεις,
Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ιπποκάνθαρος.

ΕΡΜΗΣ.

Ω μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
Τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μιαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μιαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εμοί; μιαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

Οὔ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἐστί σοι.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τρυγαῖος Αθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ ἐραστὴς πραγμάτων.

ΕΡΜΗΣ.

Ηκεις δὲ κατὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡΜΗΣ.

Ω δειλακρίων, πῶς ἦλθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω γλίσχρων, ὁρᾷς
Ως οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
Ιθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.

ΕΡΜΗΣ.

Ιὴ, ἰὴ, ἰή!
Οτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς ἰέναι τῶν θεῶν·
Φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ἐξῳκισμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ποῖ γῆς;

ΕΡΜΗΣ.

Ιδοὺ « γῆς. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλὰ ποῖ;

ΕΡΜΗΣ.

Πόρρω πάνυ.

Digitized by Google

Ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;

ΕΡΜΗΣ.

Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
Χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;

ΕΡΜΗΣ.

Ἑλλησιν ὀργισθέντες. Εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
Ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
Ὑμᾶς παραδόντες δρᾷν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
Αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
Ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
Μήδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

Ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ', ἐκείνων πολλάκις
Σπονδὰς ποούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
Ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·
« Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκην. »
Εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν Ἀττικωνικοὶ,
Κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
Ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· « Ἐξαπατώμεθα,

Digitized by Google

« Νὴ τὴν Αθηνᾶν. Νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον.
« Ἡξουσι καὶθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ο γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.

ΕΡΜΗΣ.

Ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
Τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

Ο Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ες ποῖον;

ΕΡΜΗΣ.

Ες τουτὶ τὸ κάτω. Κἄπειθ' ὁρᾷς
Οσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
Ινα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἰπέ μοι·
Ημᾶς δὲ δὴ τί δρᾷν παρασκευάζεται;

ΕΡΜΗΣ.

Οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, ὅτι θυσίαν ἑσπέρας
Υπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυσίᾳ χρήσεται;

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
Αλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν,
Μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οἴμοι, δείλαιος!
Φέρ', αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
Καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἰω βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυτλήμονες,
Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω 'ναξ Απολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους!
Οσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος!
Αρ' οὗτος ἔστ' ἐκεῖνος, ὃν καὶ φεύγομεν,
Ο δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπετρίψεσθ' αὐτίκα,
Απαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα!

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Βαβαὶ, βαβαιάξ! ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα!

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι!
Οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται!
Φέρ', ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ.
Τετρώβολον τοῦτ' ἔστι· φείδου τἀττικοῦ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Παῖ, παῖ, Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Τί με καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Κλαύσει μακρά.
Εστηκας ἀργός; οὐτοσί σοι κόνδυλος.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Ὡς δριμύς! οἴμοι μοι τάλας! Ω δέσποτα,
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες ἐς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Αλλ', ὦ μέλε,
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν. Εχθὲς εἰσωκίσμεθα.

Digitized by Google

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Οὔκουν παρ' Αθηναίων σὺ μεταθρέξει ταχύ;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Εγωγε, νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αγε δὴ, τί δρῶμεν; Ω πόνηρ' ἀνθρώπια,
Ορᾶτε τὸν κίνδυνον, ἡμῖν ὡς μέγας.
Εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
Τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
Αλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο, καὶ μὴ 'λθοι φέρων.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Οὗτος.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Τί ἐστιν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Οὐ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Τὸ δεῖνα γὰρ
Απόλωλ' Αθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
Ο βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ελλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Αθηναία, ποῶν
Απόλωλ' ἐκεῖνος, κἂν δέοντι τῇ πόλει,
Η πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.

Digitized by Google

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Οὔκουν ἕτερόν γ' αὖτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει,
Ανύσας τι;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Ταῦτ', ὦ δέσποθ'.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ηκέ νυν ταχύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω 'νδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
Αλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλὸν
Αποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Οἴμοι, τάλας! Οἴμοι γε, κᾆτ' οἴμοι μάλα!

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Τί ἐστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Απόλωλε γὰρ
Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Πῶς, ὦ πανοῦργ';

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Ες τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαῤῥεῖτ', ὦ βροτοί.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν'· ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
Ὁ δεφόμενός ποτ' ἥδε τῆς μεσημβρίας·
« Ὡς ἥδομαι, καὶ χαίρομαι, κεὐφραίνομαι! »
Νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦ 'νδρες Ἕλληνες, καλὸν
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
Πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαι τινά.
Ἀλλ', ὦ γεωργοί, κἄμποροι, καὶ τέκτονες,
Καὶ δημιουργοί, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
Καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῴ,
Ὡς τάχιστ', ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς, καὶ σχοινία.
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν Ἀγαθοῦ Δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
Ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
Πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾷν, φράζε κἀρχιτεκτόνει.

Digitized by Google

Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐ σιωπήσεσθ'; ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
Τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
Εμποδὼν ἡμῖν γένηται, τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔ τι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
Ην ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ιοὺ, ἰοὺ!
Εξολεῖτέ μ', ὦ 'νδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.
Εκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ ξυνταράξει τοῖν ποδοῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Ως κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω·
Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦ 'νδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,

Digitized by Google

Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ'· ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
Οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ'· ἀλλὰ παῦε, παῦ' ὀρχούμενος.

ΧΟΡΟΣ.

Ην, ἰδοὺ, καὶ δὴ πέπαυμαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φής γε, παύει δ' οὐδέπω.

ΧΟΡΟΣ.

Εν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθέ τι.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' (ὁρᾶτ';) οὔπω πέπαυσθε.

ΧΟΡΟΣ.

Τουτογί, νὴ τὸν Δία,
Τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Επιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.

Digitized by Google

Ηδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα καὶ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς.
Αλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε,
Καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτ'· ἤ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
Ες πανηγύρεις θεωρεῖν,
Εστιᾶσθαι, κοττεβίζειν,
Συβαρίζειν,
Ιοὺ, ἰοὺ κεκραγέναι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ·
Πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
Πράγματά τε, καὶ στιβάδας,
Ας ἔλαχε Φορμίων·
Κοὐκ ἔτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν, οὐδὲ δύσκολον,
Οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Αλλ' ἁπαλὸν ἂν μ' ἴδοις
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα, καὶ κατατε-
τρίμμεθα, πλανώμενοι

Digitized by Google

Ες Λυκεῖον, κἀκ Λυκείου, ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι.
Αλλ', ὅ τι μάλιστα χαίρι-
ούμεθα ποοῦντες, ἄγε
Φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
Εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.

ΕΡΜΗΣ.

Ω μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, τί ποεῖν διανοεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κελλικῶν.

ΕΡΜΗΣ.

Απόλωλας, ὦ κακόδαιμον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐκοῦν, ἢν λάχω·
Ερμῆς γὰρ ὢν, κλήρῳ ποήσεις, οἶδ ὅτι.

ΕΡΜΗΣ.

Απόλωλας, ἐξόλωλας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ες τίν' ἡμέραν;

ΕΡΜΗΣ.

Ες αὐτίκα μάλ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
Οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Κᾆτα τῷ τρόπῳ
Οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;

ΕΡΜΗΣ.

Ἀρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
Ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Νῦν ἆρά με
Απασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν;

ΕΡΜΗΣ.

Εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ες χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με, πρὶν τεθνηκέναι.

ΕΡΜΗΣ.

Ω Ζεῦ κεραυνοβρόντα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
Ημῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.

ΕΡΜΗΣ.

Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ναὶ, πρὸς τῶν κρεῶν,

Digitized by Google

Αγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.

ΕΡΜΗΣ.

Αλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μή νυν λακήσῃς, λίσσομαί σ', ὦ 'ρμίδιον.
Εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦ 'νδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
Ω πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

Μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ερμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
Εἴ τι κεχαρισμένον
Χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐ-
μοῦ γε κατεδηδοκὼς,
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζ' ἐν τουτῳὶ τῷ πράγματι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐκ ἀκούεις, οἷα θωπεύουσί σ', ὦ 'ναξ δέσποτα;

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ γένῃ παλίγκοτος
Αντιβολοῦσιν ἡμῖν,
Ωστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
Αλλὰ χάρισ', ὦ φιλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,
Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόγους καὶ τὰς ὀφρῦς.
Καί σε θυσίκισιν ἱε-

Digitized by Google

ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντὸς, ὦ
Δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ιθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
Ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜΗΣ.

Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ο τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

Ιθι δὴ, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Η γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ηλιος,
Ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ελλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

Ινα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οτιὴ, νὴ Δία,
Ημεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
Οἱ βάρβαροι θύουσι. Διὰ τοῦτ' εἰκότως
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
Ινα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρακλεπτέτην,
Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ναὶ μὰ Δία. Πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ερμῆ, ξύλλαβε
Ημῖν προθύμως, τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ερμῆ, Διϊπόλει', Αδώνια.
Αλλαι τέ σοι πόλεις, πεπαυμέναι κακῶν,
Αλεξικάκῳ θύσουσιν Ερμῇ πανταχοῦ.
Χἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. Πρῶτον δέ σοι
Δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

ΕΡΜΗΣ.

Οἴμ'! ὡς ἐλεήμων εἰμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων!
Υμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ 'νδρες· ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
Εσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡΟΣ.

Ταῦτα δράσομεν. Σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
Αττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
Τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
Εργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

9.

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

Σπονδὴ, σπονδή·
Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ελλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν·
Χὥστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
Τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

ΧΟΡΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
Εχονθ' ἑταίραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
Εκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

ΧΟΡΟΣ.

Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ
Ες φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
Πάσχοι γε τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Κεἴ τις δορυξόος ἢ κόπηλος ἀσπίδων,
Ιν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
Ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

ΧΟΡΟΣ.

Κεἴ τις, στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβοι,

Digitized by Google

Η δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Επὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος,
Ημῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. Ἰὴ Παιὼν, ἰή!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὴ, ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ερμῇ, Χάρισιν, Ωραισιν, Αφροδίτῃ, Πόθῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Αρεϊ δέ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μὴ, μή.

ΧΟΡΟΣ.

Μήδ' Ενυαλίῳ γε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μή.

ΧΟΡΟΣ.

Υπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.

ΕΡΜΗΣ.

Ω εἶα!

ΧΟΡΟΣ.

Εἶα μάλα!

ΕΡΜΗΣ.

Ω εἶα!

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Εἶα ἔτι μάλα!

ΕΡΜΗΣ.

Ω εἶα! ὦ εἶα!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
Οὐ ξυλλήψεσθ'; οἶ' ὀγκύλλεσθ'!
Οἰμώξεσθ', ὦ Βοιωτοί.

ΕΡΜΗΣ.

Εἶά νυν!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἶα ὦ!

ΧΟΡΟΣ.

Αγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὔκουν ἕλκω, κἀξαρτῶμαι,
Κἀπεμπίπτω, καὶ σπουδάζω;

ΕΡΜΗΣ.

Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω Δάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
Οὐδὲν δεόμεθ', ὦ 'νθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

ΕΡΜΗΣ.

Οὐδ' οἶδε γ' εἷλκον οὐδὲν Αργεῖοι πάλαι,
Αλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,

Digitized by Google

Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' οἱ Δάκωνες, ὦ 'γάθ', ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.

ΧΟΡΟΣ.

Αρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
Μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.

ΕΡΜΗΣ.

Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
Γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια,
Ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νὴ Δί', ἐξολωλότες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐδὲν ποοῦμεν, ὦ 'νδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.

ΕΡΜΗΣ.

Ω εἶα!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἶα μάλα!

ΕΡΜΗΣ.

Ω εἶα!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἶα, νὴ Δία.

ΕΡΜΗΣ.

Ω εἶα! ὦ εἶα!

ΧΟΡΟΣ.

Σμικρὸν κινοῦμέν γ'.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐ δεινὰν

Τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾷν;

Πληγὰς λήψεσθ', ὦ 'ργεῖοι.

ΕΡΜΗΣ.

Εἶά νυν!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἶα ὤ!

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες

Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' εἴσ', οἳ κωλύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ανδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·

Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.

Καὶ τοῖς Αθηναίοισι παύσασθαι λέγω

Εντεῦθεν ἐχομένοις, ὅθεν νῦν ἕλκετε·

Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε, πλὴν δικάζετε.

Αλλ', εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,

Πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Αγ', ὦ 'νδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

ΕΡΜΗΣ.

Χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦ 'νδρες, ὑμῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οἵ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.

ΧΟΡΟΣ.

Αγε νυν, ἄγε πᾶς.
Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
Μή νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
Ηδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
Ω εἶά νυν, ὦ εἶα πᾶς!
Ω εἶ' εἶα! εἶα, εἶα, εἶα, εἶα!
Ω εἶα, εἶα! εἶα, εἶα! εἶα πᾶς!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
Οτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
Ω, χαῖρ', Οπωρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία!
Οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας!
Γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστραπείας καὶ μύρου.

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

Απέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
Τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξερυγμίας·
Ταύτης δ', ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
Επυλλίων Εὐριπίδου,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Κλαύσει 'ρα σὺ,
Ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
Αὕτη ποητῇ ῥηματίων δικανικῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
Κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἐπνὸν,
Δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
Αλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.

ΕΡΜΗΣ.

Ιθι νυν, ἄθρει
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Απαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει

Digitized by Google

Τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας.

ΕΡΜΗΣ.

Αἰβοῖ, τάλας!

Εκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
Τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποῶν
Κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ο δὲ δρεπανουργὸς, οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται,
Καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;

ΕΡΜΗΣ.

Ιθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ακούετε, λεώ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, εἰς ἀγρὸν
Ως τάχιστ', ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
Ως ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
Αλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

ΧΟΡΟΣ.

Ω ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Ασμενός σ' ἰδὼν, προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
Τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος,
Ασπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Νῦν μὲν οὖν, ὦ 'νδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
Ηπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·

Digitized by Google

Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
Εμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡΜΗΣ.

Ω Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
Αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
Η καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
Ωστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ κἀὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
Καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
Αλλ' ἀναμνησθέντες, ὦ 'νδρες,
Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
Ην παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
Τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
Τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
Τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
Τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
Τῷ φρέατι,
Τῶν τ' ἐλαῶν, ὧν ποθοῦμεν,
Αντὶ τούτων τήνδε νυνὶ τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟΡΟΣ.

Χαῖρε, χαῖρ', ὦ φιλτάτη·
Ασμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.
Σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,

Digitized by Google

Δαΐριον ὦ, βουλόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
Ησθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη
Πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν.
Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
Πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
Κἀδάπανα καὶ φίλα.
Τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα
Κίδρα καὶ σωτηρία,
Ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπέλια
Καὶ τὰ νέα συκίδια,
Τἄλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτὰ,
Προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.
Αλλὰ, ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
Ηδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜΗΣ.

Ω λιπερνῆτες γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
Ρήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ', ὅπως ἀπώλετο.
Πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν αὐτῆς Φειδίας πράξας κακῶς·
Εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς, μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης,
Τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον,
Πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν.
Εμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,

Digitized by Google

Εξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
Πάντας Ελληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ, τούς τ' ἐνθάδε.
Ως δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ'; ἐψόφησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ·
Οὐκ ἔτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Απόλλω, 'γὼ πεπύσμην οὐδενὸς,
Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. Ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
Οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜΗΣ.

Κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
Ηγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
Κἀνέπειθον τῶν Δακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
Οἱ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
Τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς, τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν.
Κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
Οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΧΟΡΟΣ.

Εν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου
Εξέκοψαν, ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κἀμοῦ, λίθον,
Εμβαλόντες, ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ΕΡΜΗΣ.

Κᾆτα δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεὼς,
Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
Αλλ', ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
Εβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας. Οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
Τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ·
Τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
Αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου·
Εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον, ὥσπερ κυνίδι', ἐσπαράττετε.
Η πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἂν φόβῳ καθημένη,
Αττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἐτύπτονθ' οἱ ξένοι
Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα,
Ωστ' ἐκείνους μὲν ποῆσαι πλουσίους· ἡ δ' Ελλὰς ἂν
Εξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. Ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
Βυρσοπώλης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ερμῆ, μὴ λέγε·
Αλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', εἶναι κάτω.
Οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

Digitized by Google

Αττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
Κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
Καὶ λάλος καὶ συκοφάντης,
Καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
Ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ τοὺς σαυτοῦ λοιδορεῖς.
Αλλ' ὅ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

Αλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
Οργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ηδ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.

ΕΡΜΗΣ.

Εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὦ φιλτάτη.
Ιθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
Εἶεν· ἀκούω. Ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
Ακούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
Ελθοῦσα, φησίν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλω,
Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
Αποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ημάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
Ο νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜΗΣ.

Ιθι νυν, ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
Οστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,

Digitized by Google

Χῶττις φίλος, κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.

ΕΡΜΗΣ.

Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
Ο Κλεώνυμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ψυχήν γ' ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
Οὐκ ἦν ἄρ', οὔπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός.
Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
Αποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.

ΕΡΜΗΣ.

Ετι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
Οστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πυκνί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Υπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
Αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

ΕΡΜΗΣ.

Αποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν· ἀλλὰ νῦν
Ἄπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὢν,
Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ἐρωτᾷ τῇ πόλει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὐβουλότεροι γενησόμεθα.

ΕΡΜΗΣ.

Τρόπῳ τίνι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. Πρὸ τοῦ μὲν οὖν
Εψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.

ΕΡΜΗΣ.

(Ω, ὦ!) οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τὰ τί;

ΕΡΜΗΣ.

Πάμπολλα καὶ τἀρχαῖ', ἃ κατέλιπεν τότε.
Πρῶτον δ', ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν.

ΕΡΜΗΣ.

Τὸ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

ΕΡΜΗΣ.

Σιμωνίδης; πῶς;

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οτι, γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥικὸς πλέοι.

ΕΡΜΗΣ.

Τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστω;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Απέθανεν,
Οθ' οἱ Δάκωνες ἐνέβαλον.

ΕΡΜΗΣ.

Τί παθών;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ο τι;
Ωρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
Ιδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
Χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθαι τῇ πόλει;
Ωστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφησόμεσθά σου.

ΕΡΜΗΣ.

Ιθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Οπώραν λάμβανε
Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κἄτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοίκων, ἐκποοῦ σαυτῷ βότρυς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ, καὶ δός μοι κύσαι.
Αρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τι σοὶ δοκῶ,
Ω δέσποθ' Ερμῆ, τῆς Οπώρας κατελάσας;

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

Οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
Αλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
Απάγαγε τῇ Βουλῇ λαβὼν, ἥσπερ ποτ' ἦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
Οσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν!
Οσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα!
Αλλ', ὦ φίλ' Ερμῆ, χαῖρε πολλά.

ΕΡΜΗΣ.

Καὶ σύ γε,
Ω 'νθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω κάνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.

ΕΡΜΗΣ.

Οὐκ ἐνθάδ', ὦ 'τὰν, ἔστι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

Υφ' ἅρμαθ' ἑλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;

ΕΡΜΗΣ.

Τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;

ΕΡΜΗΣ.

Θάῤῥει, καλῶς·

Τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Δεῦρ', ὦ κόραι,

Ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ

Ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἴθι χαίρων. Ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες

Τοῖς ἀκολούθοις, δῶμεν σώζειν· ὡς εἰώθασι μάλιστα

Περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακο-
ποιεῖν.

Ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως. Ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς

Ὁδὸν ἣν ἔχομεν, λόγον εἴπωμεν, χὤσα γε νοῦς νοῦν αὐτὸν
ἔχει.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς

Αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαί-
στοις·

Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος

Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,

Ἄξιος εἶναι φήσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.

Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κα-
τέπαυσεν,

Digitized by Google

Ες τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας
Τούς Θ' Ηρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
Τοὺς φεύγοντας, κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
Εξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος. Καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
Οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
Ιν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἶτ' ἀνέροιτο·
« Ω κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
« Ες τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα; »
Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ,
Επόησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Επεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας
Αλλ', Ηρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ,
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
Εκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων ὀλμωξομένων ἐλιχμῶντο
Περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,

Digitized by Google

Φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ'· ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων,
Αντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων. Ων οὕνεκα νυνὶ
Αποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
Καὶ γὰρ πρότερον, πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
Παῖδας ἐπείρων· ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
Παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.

Πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
Καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
Καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
Ξυνσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
Πᾶς γάρ τις ἐρεῖ, νικῶντος ἐμοῦ,
Κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
« Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
« Τῶν τραγαλίων, καὶ μὴ 'φαίρει
« Γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν,
« Ανδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος. »
Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
Απωσαμένη, μετ' ἐμοῦ
Τοῦ φίλου χόρευσον,
Κλείουσα θεῶν τε γάμους,
Ανδρῶν τε δαῖτας

Digitized by Google

Καὶ Θαλίας μακάρων·
Σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
Ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
Αντιβολῇ μετὰ τῶν
Παίδων χορεῦσαι,
Μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς ξυνέριθος αὐτοῖς·
Αλλὰ νόμιζε πάντας
Ορτυγας οἰκογενεῖς,
Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
Νεννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα,
Μηχανοδίφας.
Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ, ὃ παρ' ἐλπίδας
Εἶχε, τὸ δρᾶμα γαλῆν
Τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.
Τοιάδε χρὴ Χαρίτων
Δαμώματα καλλικόμων
Τὸν σοφὸν ποιητὴν
Ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
Φωνῇ χελιδὼν
Εζομένη κελαδῇ,
Χορὸν δὲ μή 'χῃ Μόρσιμος,
Μηδὲ Μελάνθιος· οὗ δὴ
Πικροτάτην ὄπα γη-
ρύσαντος ἤκουσ',

Digitized by Google

Ηνίκα τῶν τραγῳδῶν
Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι,
Βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
Γραοσόβαι, μιαροὶ, τραγομάσχαλοι,
Ιχθυολῦμαι·
Ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ,
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν!
Εγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.
Σμικροὶ δ' ὁρᾷν ἄνωθεν ἦστ'· ἔμοιγέ τοι
Απὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
Εντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ω δέσποθ', ἥκεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τί δ' ἔπαθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ηλγουν τὼ σκέλη, μακρὰν ὁδὸν
Διεληλυθώς.

Digitized by Google

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ἰθι νυν, κάτειπέ μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τὸ τί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
Πλανώμενον, πλὴν σαυτόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὔκ· εἰ μή γέ που
Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τί δ' ἕδρων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
Τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα
Ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μάλιστα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἰων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
Ἐνθάδε τὸν « Ἀοῖόν » ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως

Digitized by Google

Λοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
Οἳ καόμενοι θέουσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Από δείπνου τινὲς
Τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
Ιπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
Αλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν,
Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
Στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος·
Καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν.
Εγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ Βουλῇ τέως.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τρεῶβολον,
Εἰ πορνοβοσκοῦσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὔκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Αγε νυν ἴωμεν. Εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
Ταύτῃ τι;

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
Οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

ΧΟΡΟΣ.

Εὐδαιμονικῶς ὁ πρε-
σβύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
Τὰ νῦν τάδε πράττει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;

ΧΟΡΟΣ.

Ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
Αὖθις νέος ὢν πάλιν,
Μύρῳ κατάλειπτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οἶμαι. Τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡΟΣ.

Εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὔκουν δικαίως; ὅστις,
Εἰς ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς,
Εσωσα τοὺς Ελληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Απαντας ὄντας ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

Digitized by Google

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Η παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά.
Ο πλακοῦς πέπεπται, σησαμῇ ξυμπλάττεται,
Καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἰθι νυν, ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
Ανύσαντε τῇ Βουλῇ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῄς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αὕτη; Θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτε
Επαιόμεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες·
Σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ω δέσποτα,
Οσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἶεν. Τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
Τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαβών;
Οὗτος, τί περιγράφεις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τὸ δεῖν', ἐς Ισθμια
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; Δεῦρο, σύ.

Digitized by Google

Καταθήσομαι γὰρ ἐς μέσους αὐτοὺς ἄγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Εκεινοσὶ νεύει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τίς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Οστις; Αριφράδης,
Αγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ', ὦ μέλε,
Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
Αγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Βουλὴ, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
Ωστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
Ταύτης μετεώρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
Τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν καλόν.
Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικεν ἄρ'· ἐνταῦθα γὰρ
Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.
Επειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποεῖν
Ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
Επὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
Πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἱστάναι,
Καὶ παγκρατιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
Παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·

Digitized by Google

Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
Ἵνα δὴ κέλης κέλητα παραχελητιεῖ,
Ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
Φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
Ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
Περὶ ταῖσι κάμπαις ἡνίοχοι πεπτωκότες.
Ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν θεωρίαν.
Θέασ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο·
Ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
Ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

ΧΟΡΟΣ.

Η χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
ταις ἐστὶν ἅπασιν, ὅ-
στις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ, πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ,
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον,
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν, Ὑπέρβολόν τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ.

Αγε δὴ, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;

ΧΟΡΟΣ.

Χύτραισιν; ὥσπερ μεμφόμενον Ερμίδιον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε Λαρινῷ βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

Βοῖ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' ὑΐ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ;

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ, μή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τιή;

ΧΟΡΟΣ.

Ινα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Οἰ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οἰ;

ΧΟΡΟΣ.

Ναὶ μὰ Δί'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ιωνικὸν
Τὸ ῥῆμ'.

ΧΟΡΟΣ.

Επίτηδές γ', ἵν', ἐὰν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ
Ως χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
Υπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ιωνικῶς, οἰ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εὖ τοι λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι·
Ωστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἁμνοὶ τοὺς τρόπους,
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ιθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
Εγὼ δὲ πορεύω βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ως πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χἡ Τύχη κατορθοῖ,
Χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ

Digitized by Google

Τούτων κατὰ καιρὸν ἁπαντᾷ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὡς ταῦτα δῆλα γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.

ΧΟΡΟΣ.

Επείγετέ νυν, ἐν ὅσῳ
Σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμου
Μετάτροπος αὔρα. Νῦν γὰρ δαίμων
Φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
Καὶ πῦρ γε τουτί· κοὐδὲν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβατον, ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔκουν ἁμιλλήσεσθον;
Ὡς Χαῖρις, ἣν ὑμᾶς ἴδῃ,
Πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κᾆτα τοῦτ', εὖ οἶδ' ὅτι,
Φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
Προσδώσετε δήπου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αγε δή, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα,
Περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ιδού (λέγοις ἂν ἄλλο), περιελήλυθα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φέρε δή, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.

Digitized by Google

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Σείου σὺ ταχέως.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν.
Καὐτός τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ἰδού.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἔδωκας ἤδη;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
Τούτων, ὅσοιπερ εἰσὶ, τῶν θεωμένων
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
Δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἀλλ' εὐχώμεθα.
Τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Οὐ γάρ; οἵ τινες,
Ημῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ,
Ες ταυτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
Ω σεμνοτάτη βασίλεια, θεὰ
Πότνι' Εἰρήνη,
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΧΟΡΟΣ.

Δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
Νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ', ἅπερ αἱ
Μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν,
Κἂν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Αναχωροῦσιν,
Κᾆτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.
Τούτων σὺ πόει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
Γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς

Digitized by Google

Ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
Τρία καὶ δέκ' ἔτη.
Λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
Ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ'
Εἰς ἀλλήλους· μίξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ ξυγγνώμῃ
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.
Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
Εμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
Σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν,
Δούλοισι χλανισκιδίων σμικρῶν·
Κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
Χῆνας, νῆττας, φάττας, τροχίλους,
Καὶ Κωπαΐδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
Οψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Τένθαις πολλοῖς, κᾆτα Μελάνθιον
Ἥκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγορὰν,
Τὰς δὲ πεπράσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
Εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,
« Ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχειρωθεὶς

Digitized by Google

« Τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας, »
Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν·
Ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
Σφάξεις τὸν οἶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' οὐ θέμις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τιὴ τί δή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
Οὐδ' αἱματοῦται βωμός. Αλλ' εἴσω φέρων,
Θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔνεγκε,
Χοὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟΡΟΣ.

Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα νῦν
Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως,
Τά τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ',
Οσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς,
Οπόσ' ἂν χρεών ἐστιν τόνγε σοφῇ

Digitized by Google

Δόκιμον φρενὶ καὶ πορίμῳ τόλμῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Η σχῖζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει.
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅ-
στις, πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
Ωστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν
Ζηλωτὸς ἅπασιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ταυτὶ δέδραται. Τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.
Εγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ιδοὺ πάρειμι. Μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οπτα καλῶς νῦν ταῦτα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
Τίς ἄρα ποτ' ἐστίν;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ως ἀλαζὼν φαίνεται!
Μάντις τις ἔστιν.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐ, μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Οὗτός γέ που 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὐξ Ὠρεοῦ.
Τί πότ' ἄρα λέξει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Δῆλος ἔσθ' οὗτός γ', ὅτι
Ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Οὔκ· ἀλλὰ κατὰ τὴν κνίσσαν εἰσεληλυθε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μή νυν ὁρᾷν δοκῶμεν αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Εὖ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Τίς ἡ θυσία ποθ' αὐτηί, καὶ τῷ θεῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; ἡ κέρκος ποεῖ
Καλῶς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Αγε νυν, ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οπτᾷν ἄμεινον πρῶτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Αλλὰ ταυταγὶ

Ηδη 'στὶν ὀπτά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.

Κατάτεμνε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ποῦ τράπεζα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τὴν σπονδὴν φέρε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ:

Η γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μεμνήμεθα.

Αλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ην φράσῃς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μὴ διαλέγου

Νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερᾷ θύομεν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ω μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι,

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ες κεφαλήν σοι!

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οἵ τινες, ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
Ξυνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Αἰβοῖ, βοῖ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί γελᾷς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ησθην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Καὶ κέπφοι, τρήρωνες, ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
Ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἴθε σου εἶναι
Ὠφελεν, ὦ 'λαζὼν, οὕτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Μηδὲ Βάκις θνητοὺς, μήδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακιζων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀνιαλῦσαι·
Αλλὰ τόδε πρότερον·

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τοῖσδ' ἁλσί γε παστέα ταυτί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμεναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
Χἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
Τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλὰ τί; χρῆν ἡμᾶς οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
Η διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μείζω,
Εξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ελλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὔ ποτε δειπνήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν πρυτανείῳ,
Οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οὐδέ ποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αρα φενακίζων ποτ' Αθηναίους ἔτι παύσει;

Digitized by Google

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ονπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ομηρος·
« Ως οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
« Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ·
« Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
« Εσπενδον δεπάεσσιν. Εγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
« Χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν. »

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' ὁ σοφός τοι, νὴ Δί', Ομηρος δεξιὸν εἶπεν.
« Αφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
« Ος πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος. »

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Φράζεό νυν μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Ικτινος μάρψῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου·
Ως οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
Εγχει δὲ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Αλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σπονδὴ, σπονδή.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ἔγχει δὴ κἀμοὶ, καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
Ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Πρόσφερε τὴν γλῶτταν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Σπονδή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὐ γὰρ οἷόν τε
Ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἀλλως, ὦ 'τὰν, ἱκετεύεις·

Digitized by Google

Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Αγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συνσπλαγχνεύετε
Μετὰ νῷν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Τί δ' ἔγωγε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Οὔ τοι, μὰ τὴν Γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
Αλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά. Κεῖται δ' ἐν μέσῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ω, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Μαρτύρομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
Παῖ' αὐτὸν, ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
Αλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβῶ.
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλε;
Ηκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ωρεοῦ;
Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ελύμνιον;

ΧΟΡΟΣ.

Ηδομαί γ', ἥδομαι,

Digitized by Google

Κράνους ἀπηλλαγμένος,
Τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἑταί-
ρων φίλων, ἐκκέας
Τῶν ξύλων, ἅττ' ἂν ᾖ
Δανότατα τοῦ θέρους
Εκπεπρισμένα,
Κἀνθρακίζων τοῦ 'ρεβίνθου,
Τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
Χἅμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν,
Τῆς γυναικὸς λουμένης.
Οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
Τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
« Εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμ[illegible]δη;
« Εμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντο[illegible]ς.
« Αλλ' ἄφανε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
« Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς· τῶν τε σύκων ἔξελε.
« Τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
« Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
« Οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον. »
« Κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω·
« Ην δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα,
« Εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·

Digitized by Google

« Εψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα, κἀκυδοιδόπα·
« Ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
« Μυῤῥίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
« Χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
« Ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
« Εὖ ποοῦντος κὠφελοῦντος
« Τοῦ θεοῦ τἀρώματα. »
Ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας
Ἀδῇ τὸν ἡδὺν νόμον,
Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς Δημνίας ἀμπέλους,
Εἰ πεπαίνουσιν ἤ-
δη (τὸ γὰρ φίτυ πρῷ-
ον φύει), τόν τε φή-
[illegible]ηχ' ὁρῶν οἰδάνοντ'·
[illegible] ὁπόταν ᾖ πέπων,
[illegible]ω, κἀπέχω,
Χἄμα φήμ', « Ὧραι φίλαι! » καὶ
Τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
Κἆτα γίγνομαι παχὺς
Τηνικαῦτα τοῦ θέρους
Μᾶλλον, ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
Τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
Ἢν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
Ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,

Digitized by Google

Τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβατται βάμμα χεζικηνικόν.
Κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών,
Τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινοπτώμενος.
Ηνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
Τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
Εξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. Αὔριόν γ' ἔσθ' ἥξοδος·
Τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών·
Εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
Εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
Ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως
Ηττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
Ων ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.

Πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
Οντες οἴκοι μὲν λέοντες,
Εν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

(Ιοὺ, ἰοὺ!) Οσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Εχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηῖ·
Πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι.
Επειτ' ἐπέσφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας,
Καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ, καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

Ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αναβράττω κίχλας.

Digitized by Google

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

Ω φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
Δέδρακας, εἰρήνην ποήσας· ὡς πρὸ τοῦ
Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου·
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐγὼ 'μπολῶ·
Οἰδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
Αλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε,
Καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει, προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου.
Αφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδαίνομεν,
Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἰθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
Επὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὗτοσὶ
Οπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

Οἴμ'! ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί δ' ἐστὶν, ὦ κακόδαιμον; οὔ τί που λοφᾷς.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

Απώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
Καὶ τουτουί, καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινουί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

Αὐτὸς σὺ τί δίδως;

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ο τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.

Ομως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πολὺν πόνον,
Δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
Ιν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳῖ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

Ενεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
Κρεῖττον γὰρ, ὦ 'τὰν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Απόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Τριχορρυεῖτον, οὐδὲν ἐστὸν τὼ λόφω·
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει,
Ενημμένῳ κάλλιστα, χρήσομαι τάλας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποήσει ζημίαν.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Αλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ωδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους. Οὐ δεξιῶς;

Digitized by Google

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ', ὦ 'μαθέστατε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τῇδε, δεεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,
Καὶ τῇδ'.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Αμ' ἀμφοῖν δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εγωγε, νὴ Δία,
Ινα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Επειτ' ἐπὶ δεκαμνῷ χεσεῖ καθήμενος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εγωγε, νὴ Δί', ὦ 'πίτριπτ'· οἴει γὰρ ἂν
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Ιθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ', ὦ 'γαθὲ,
Θλίβει τὸν ὄρρον· ἀπόφερ'· οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

Τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
Ην ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,

Digitized by Google

Επειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
Γενήσεταί σοι τῶν καταχτῶν κοττάβων.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

Οἴμοι! καταγελᾷς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ' ἕτερον παραινέσω.
Τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον·
Εντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
Πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

Ω δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας,
Οτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε!
Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
Εστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

Οἴμ'! ὦ κρανοποιέ, ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

Αλλὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ετ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται.

Digitized by Google

Εὰν τοιαυτασὶ μάθῃς λαβὰς ποεῖν,
Αμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

Απίωμεν, ὦ δορυξέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
Τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

Πόσον δίδως δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἰ διαπρισθεῖεν δίχα;
Λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

Υβριζόμεθα. Χωρῶμεν, ὦ 'τὰν, ἐκποδών.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα,
Αττ' ᾄσεται, προαναβάληταί, μοι δοκεῖ.
Αλλ', ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
Αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν, πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.

ΠΑΙΣ α.

« Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Παῦσαι
Οπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,

Digitized by Google

Εἰρήνης οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.

ΠΑΙΣ α.

« Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
« Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ασπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν;

ΠΑΙΣ α.

« Ενθάδ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ανδρῶν οἰμωγή; Κλαύσει, νὴ τὸν Διόνυσον,
Οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

ΠΑΙΣ α.

Αλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἵστισι χαίρεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

« Ως οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, » καὶ τὰ τοιαυτὶ,
« Αριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι. »

ΠΑΙΣ α.

« Ως οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
« Εκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου, κᾆτ' ἤσθιον.
Ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.

ΠΑΙΣ α.

« Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. »

Digitized by Google

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ασμενοι, οἶμαι.

ΠΑΙΣ α.

« Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. Τοῦ καί ποτ' εἶ;

ΠΑΙΣ α.

Εγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σὺ μέντοι, νὴ Δί'.

ΠΑΙΣ α.

Υἱὸς Δαμάχου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

(Αἰβοῖ!) Η γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
Ανδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
Απερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾄδ' ἰόν.
Ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
ἌΙσον, πρὶν εἰσιέναι, τι· σὺ γὰρ, εὖ οἶδ' ὅτι,
Οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ β.

« Ασπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
« Εντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων· ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;

Digitized by Google

ΠΑΙΣ β.

« Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Κατήσχυνας δὲ τοκήων.

Αλλ' εἰσίωμεν. Εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
Οτι ταῦθ', ὅσ' ᾔσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
Οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὧν ἐκείνου τοῦ πατρός.
Υμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
Φλᾷν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
Αλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲν γὰρ, ὦ πόνηροι,
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἢν μή τι καὶ μάσωνται.

ΧΟΡΟΣ.

Ημῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Αλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγώων·
Ως οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
Πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν.

ΧΟΡΟΣ.

Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
Δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν, κἀπικε-
λεύειν.
Καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν

Digitized by Google

Ορχησαμένους καὶ σπείσαντας, καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας,
Κἄπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν
Διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν,
Κριθάς τε ποεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολὺν,
Σῦκά τε τρώγειν,
Τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ', ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
Ξυλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
Λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
Χὤπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει,
Ὑμὴν, Ὑμέναι', ὤ!

ΧΟΡΟΣ.

Ὑμὴν, Ὑμέναι', ὤ!
Ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαίως
Τἀγαθὰ νῦν ἔχεις!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὑμὴν, Ὑμέναι', ὤ!

ΧΟΡΟΣ.

Ὑμὴν, Ὑμέναι', ὤ!

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τί δράσομεν αὐτήν;

Digitized by Google

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τί δράσομεν αὐτήν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τρυγήσομεν αὐτήν·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τρυγήσομεν αὐτήν.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' ἀράμενοι φέρωμεν,
Οἱ προστεταγμένοι,
Τὸν νυμφίον, ὦ 'νδρες.
Υμὴν, Υμέναι', ὤ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Υμὴν, Υμέναι', ὤ!

ΧΟΡΟΣ.

Οἰκήσετε γοῦν καλῶς,
Οὐ πράγματ' ἔχοντες,
Αλλὰ συκολογοῦντες.
Υμὴν, Υμέναι', ὤ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Υμὴν, Υμέναι', ὤ!

ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
Τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φήσεις γοῦν, ὅταν ἐσθίῃς,

Digitized by Google

Οἶνόν τε πίῃς πολὺν,
Ὑμὴν, Ὑμέναι', ὤ!

ΧΟΡΟΣ.

Ὑμὴν, Ὑμέναι', ὤ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὦ χαίρετε, χαίρετ', ἄνδρες,
Κἂν ξυνέπῃσθέ μοι,
Πλακοῦντας ἕδεσθε.

Digitized by Google

ΟΡΝΙΘΕΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΤΗΣ τῶν Αθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος, αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη, τὸ, μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης, αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. Αλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. Επὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινων τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. Καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Αριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς (οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν ἐκκλησία), λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν· ἐν δὲ τοῖς Ορνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. Ως γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης, καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώσων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι

Digitized by Google

πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. Καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη· τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. Καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφρονιστούντων τῆς κατοικίας Αθηνῶν τῶν ὄντων, καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. Αλλ' ὁ μὲν καθόλου σκοπὸς τοιοῦτος· ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος, οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἄντικρυς Αθηναίων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ, ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. Υποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἁπάσης ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Αθηναίων δυσχεραίνων. Αλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς· ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς ἁπάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζοντας. Εἶθ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς εἰς ἀπονοησιαν κωμῳδεῖ. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. Τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμ-

Digitized by Google

πλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Επὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ, διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Δήναια τὸν Αμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. Λάθοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Αριστομνήστου, τοῦ πρὸ Χαβρίου. Αθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Αλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. Ο δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν. Εκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος, εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. Τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Αριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν, ἐν οἷς γε φησί·

Μηδαμῶς
Ημῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
Κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

Digitized by Google

ΑΔΑΩΣ.

ΔΥΟ εἰσὶν Αθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. Πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία πόλις ἐστὶν εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. Χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ. Ονομάζονται δὲ, ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὅς καὶ πρότερος ἄρχεται. Η σκηνὴ ἐν Αθήναις. Τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων. Εδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου ἄρχοντος εἰς ἄστυ, διὰ Καλλιστράτου, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ορνισι· πρῶτος Αμειψίας Κωμασταῖς· τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. Εστι δὲ λέ.

Φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Αθηναίοις τὰ πράγματα. Τότε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν· Δάμαχος οὐκ ἔτι ἦν· Νικίας ἐτεθνήκει· Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι· Αγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Αττικήν· Αλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει, καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. Ταῦτα αἱ Αθηναίων

Digitized by Google

συμφοραὶ, διὰ ταῦτα αἱ Αθηναίων φυγαί· καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

ΔΥΟ πρεσβῦται Αθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐελπίδης τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Αθήνησι μετανίστασθαι δοκιμάζουσι, καὶ, κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι, παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας, τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. Οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον ἃ ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς. Οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι, Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν. Αλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Αθηναῖοι· μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. Οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. Τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ, διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι, λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύ-

Digitized by Google

ονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. Ο δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῦραι πάλιν τοὺς Αθηναίους ὡς φιλοδίκους. Η δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις. Εγράφη δὲ μετὰ τὸ Αλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς μεταπεμφθῆναι, διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ερμῶν, καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

Digitized by Google

ΑΛΛΩΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Αθήνας δύο τινές·
Οἳ πρὸς τὸν Εποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
Ελθόντες, ἠρώτων ἀπράγμονα πτόλιν.
Εἷς δ' ὄρνις, Εποπι συμπαρὼν μετὰ πλεόνων
Πτηνῶν, διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
Καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
Πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
Αὐτοὶ παραλήψοντ'. Εκ δέ τού γε φαρμάκου
Πτέρυγας ἐποίουν. Ηξίωσαν δ' οἱ θεοὶ,
Επίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΜΑΝΟΔΩΡΟΣ, ὁ καὶ ΜΑΝΗΣ } οἰκέται, κωφὰ πρόσωπα.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ θεράπων Εποπος.
ΕΠΟΨ.
ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΗΔΩΝ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΙΑ. Κωφὸν πρόσωπον.

Digitized by Google

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ορθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Διαῤῥαγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τί, ὦ πάνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
Απολούμεθ', ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὸ δ' ἐμὲ, κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
Οδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τὸ δ' ἐμὲ, κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,
Αποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐδ' ἂν, μὰ Δία γ', ἐντεῦθεν Εξηκεστίδης.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οἴμοι!

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Σὺ μὲν, ὦ 'τὰν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Η.δεινὰ νὼ δέδραχεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
Ο πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
Ος τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
Τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ', ἐκ τῶν ὀρνέων·
Κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαῤῥελείδου τουτονὶ
Κολοιὸν ὀβολοῦ, τὴν δὲ δὴ τριωβόλου.
Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν.
Καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
Ημᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γὰρ ἔστ' ἐνταῦθά τις
Οδός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐδὲ, μὰ Δί', ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ηδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ ταυτὰ κρώζει, μὰ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;

Digitized by Google

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
Ες κόρακας ἐλθεῖν, καὶ παρεσκευασμένους,
Επειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
Ημεῖς γὰρ, ὦ 'νδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.
Ο μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, ἐσθιάζεται·
Ημεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Αστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,
Ανεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
Τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα,
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
Επὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν· Αθηναῖοι δ' ἀεὶ
Επι τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν·
Κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ χύτραν καὶ μυῤῥίνας,
Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
Οποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
Ο δὲ στόλος κῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα,
Τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένων,
Εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ᾗ 'πέπτετο.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὗτος.

Digitized by Google

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τί ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Η κορώνη μοι πάλαι
Ἄνω τι φράζει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Χὡ κολοιὸς οὑτοσὶ
Ἄνω κέχηνεν, ὥσπερεὶ δεικνύς τί μοι·
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποήσωμεν ψόφον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
Παῖ, παῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί λέγεις, οὗτος; τὸν Εποπα «παῖ» καλεῖς;
Οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν «Εποποῖ» καλεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εποποῖ. Ποήσεις ἔτι με κόπτειν αὖθις αὖ;
Εποποῖ.

Digitized by Google

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Απολλον Αποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος!

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Οἴμοι, τάλας! ὀρνιθοθήρα τουτωῖ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὕτω 'στι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Απολεῖσθον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Αλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Υποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Οὐδὲν λέγεις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Καὶ μὴν ἔρου τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Οδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Επικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.

Digitized by Google

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἀτὰρ σὺ, τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἡττήθης τινὸς

Ἀλεκτρυόνος;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Οὔκ· ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης

Εποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' εὔξατο

Ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχοι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Οὗτός γ', ἄτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν.

Τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·

Τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρυβλίον.

Ετνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τε τορύνης καὶ χύτρας·

Τρέχω 'πὶ τορύνην.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τροχίλος ὄρνις οὗτοσί.

Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην

Ἡμῖν κάλεσον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Ἀλλ' ἀρτίως, νὴ τὸν Δία,

Digitized by Google

Εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ομως ἐπέγειρον αὐτόν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

Οἶδα μὲν σαφῶς,
Οτι ἀχθέσεται· σφῷν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐπεγερῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κακῶς σύ γ' ἀπόλοι· ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οἴμοι, κακοδαίμων! χὠ κολοιός μοῖχεται
Υπὸ τοῦ δέους.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω δειλότατον σὺ θηρίων,
Δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εἰπέ μοι·
Σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ποῦ γάρ ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Απέπτετο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας, ὦ 'γάθ'· ὡς ἀνδρεῖος εἶ!

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Ανοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ω Ηράκλεις! τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
Τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠΟΨ.

Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οἱ δώδεκα θεοὶ
Εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε.

ΕΠΟΨ.

Μῶν με σκώπτετον,
Ορῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ, ὦ ξένοι,
Ανθρωπος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

ΕΠΟΨ.

Αλλὰ τοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠΟΨ.

Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
Εν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταῶς;

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Ορνις ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠΟΨ.

Εξερρύηκε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠΟΨ.

Οὔκ· ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
Πτερορρυεῖ τε, καὖθις ἕτερα φύομεν.
Αλλ' εἴπατόν μοι· σφὼ τίν' ἐστόν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Νώ; βροτώ.

ΕΠΟΨ.

Ποδαπὼ τὸ γένος;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ΕΠΟΨ.

Μῶν ἡλιαστά;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Μὴ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
Απηλιαστά.

ΕΠΟΨ.

Σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ

Digitized by Google

Τὸ σπέρμ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ολίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

ΕΠΟΨ.

Πράγους δὲ τοῦ δὴ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω.

ΕΠΟΨ.

Τίνος πέρι;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
Κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
Καὶ πάνθ', ὅσα περ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις, φρονεῖς,
Ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὕερον,
Ωσπερ σισύραν ἐγκαταχλιθῆναι μαλθακήν.

ΕΠΟΨ.

Επειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.

ΕΠΟΨ.

Αριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν.

Digitized by Google

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εγώ;

Ηκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

ΕΠΟΨ.

Ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
Επὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
Λέγοι ταδί· « Πρὸς τοῦ Διὸς τοῦ 'λυμπίου,
« Οπως παρέσει μοι, καὶ σὺ, καὶ τὰ παιδία
« Λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
« Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποήσεις. Εἰ δὲ μὴ,
« Μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς. »

ΕΠΟΨ.

Νὴ Δία, ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
Τί δαὶ σύ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τοιούτων ἐρῶ κἀγώ.

ΕΠΟΨ.

Τίνων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,
Ωσπερ ἀδικηθεὶς, παιδὸς ὡραίου πατήρ·
« Καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν, ὦ Στιλβωνίδη,
« Εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,

Digitized by Google

« Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
« Οὐκ ὠρχιπέδησας, ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος. »

ΕΠΟΨ.

Ω δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς!
Ατὰρ ἔστι γ', ὁποίαν λέγετον, εὐδαίμων πόλις
Παρὰ τὴν Ερυθρὰν θάλατταν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οἴμοι! μηδαμῶς
Ημῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
Κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ελληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠΟΨ.

Τί οὐ τὸν Ηλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
Ελθόνθ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οτιὴ, νὴ τοὺς θεούς; ὃς οὐκ ἰδὼν
Βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΕΠΟΨ.

Αλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Οπούντιοι,
Ινα χρὴ κατοικεῖν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Αλλ' ἔγωγ' Οπούντιος
Οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
Οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
Σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
Οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠΟΨ.

Νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
Καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

(Φεῦ, φεῦ!) Η μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
Καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθέ μοι.

ΕΠΟΨ.

Τί σοι πιθώμεσθ';

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ο τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
Μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες·
Ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. Αὐτίκα
Εκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
« Τίς οὗτος ὄρνις; » ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
« Ανθρωπος ἀστάθμητος, ὄρνις πετόμενος,
« Ατέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων. »

ΕΠΟΨ.

Νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμῇ ταυταγί.

Digitized by Google

Τί ἂν οὖν ποοῖμεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἰκίσατε μίαν πόλιν;

ΕΠΟΨ.

Ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αληθες; ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
Βλέψον κάτω.

ΕΠΟΨ.

Καὶ δὴ βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Βλέπε νῦν ἄνω.

ΕΠΟΨ.

Βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Περίαγε τὸν τράχηλον.

ΕΠΟΨ.

Νὴ Δία,
Απολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εἶδές τι;

ΕΠΟΨ.

Τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος.

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Πόλος; τίνα τρόπον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ωσπερ εἴποι τις, τόπος.
Οτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται
Απαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
Ην δ' οἰκίσητε τοῦτο; καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
Εκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
Ωστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν, ὥσπερ παρνόπων,
Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.

ΕΠΟΨ.

Πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
Εἶθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
Οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
Ην μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοὶ,
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ Χάους
Τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε.

ΕΠΟΨ.

(Ιοὺ, ἰού!) Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
Μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
Ωστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
Εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο;

ΕΠΟΨ.

Σύ.

Εγὼ γὰρ αὐτοὺς, βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ,
Εδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας;

ΕΠΟΨ.

Ῥᾳδίως.

Δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
Επειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
Καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
Εάν περ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μή νυν ἔσταθι·
Αλλ', ἀντιβολῶ σ', ἄγ', ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Εσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

Αγε, σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου·
Χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
Οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ιτυν
Γένυος ξουθῆς διεροῖς μέλεσιν
Ελελιζομένη. Καθαρὰ χώρει

Digitized by Google

Διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ
Πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις
Αντιψάλλων ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα, θεῶν ἵστησι χορούς·
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
Ξύμφωνος ὁμοῦ
Θεία μακάρων ὁλολυγή. (Αυλεῖ τις.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοῦ 'ρνιθίου!
Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὗτος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί ἐστιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὐ σιωπήσει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΕΠΟΨ.

Εποποί, ποποί, ποποπὸ, ποποί, ποποί, ποποί,
Ιώ, ἰώ! ἴτω, ἴτω, ἴτω, ἴτω,
Ιτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·

Digitized by Google

Οσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
Νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων,
Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
Μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
Οσσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
Αμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
Λεπτὸν, ἡδόμενα φωνᾷ,
« Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιό· »
Οσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει,
Τά τε κατ' ὄρεα, τά τε
Κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγ· ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·
Τριοτὸ, τριοτὸ, τριοτὸ, τοτοβρίξ.
Οσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
Εμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
Εχετε, λειμῶνα τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
Ορνις τε πτεροποίκιλος ἀτταγᾶς,
Ων τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται·
Δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα.
Πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
Οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων.
Ηκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς

Digitized by Google

Καινὸς γνώμην,
Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
Αλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα.
Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.
Τοροτοροτοροτοροτίγξ.
Κικκαβαῦ, κικκαβαῦ.
Τοροτοροτοροτορολιλιλίγξ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ορᾷς τιν' ὄρνιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Μὰ τὸν Απόλλω, 'γὼ μὲν οὔ.
Καί τοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην
Εμβὰς, ἐπῴζε, χαραδριὸν μιμούμενος.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

Τοροτίγξ, τοροτίγξ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω 'γάθ', ἄλλος γ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Νὴ Δί', ὄρνις δῆτα. Τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει. Τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;

ΕΠΟΨ.

Οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ', ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί·

Digitized by Google

Αλλὰ λιμναῖος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Βαβαί, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.

ΕΠΟΨ.

Εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ Φοινικόπτερος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὗτος, ὦ — σέ τοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί βωστρεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ετερος ὄρνις οὑτοσί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νὴ Δί', ἕτερος δῆτα, χοὗτος ἑξεδρον χώραν ἔχων.
Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;

ΕΠΟΨ.

Ονομα τούτῳ Μῆδός ἐστι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μῆδος; ὦ 'ναξ Ηράκλεις!
Εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου, Μῆδος ὢν, εἰσέπτετο;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ετερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
Αλλὰ χοὗτος ἕτερος.

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Αλλ' οὗτος μὲν ἔστι Φιλοκλέους,
Εξ Εποπος· ἐγὼ δὲ τούτου πάππος· ὥσπερ εἰ λέγοις,
Ιππόνικος Καλλίου, κἀξ Ιπποκίκου Καλλίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὡς πτεροῤῥυεῖ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ατε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
Αἵ τε θῆλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω Πόσειδον! ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὐτοσί.
Τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος;

ΕΠΟΨ.

Οὐτοσί; κατωφαγᾶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εστι γάρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος, ἢ Κλεώνυμος;
Πῶς ἂν οὖν, Κλεώνυμός γ' ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
Αλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσίς ἡ τῶν ὀρνέων;
Η 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ωσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
Επὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦ 'γάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον ξυνείλεκται κακὸν
Ορνέων;

Digitized by Google

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ω 'ναξ Απολλον, τοῦ νέφους! ἰοὺ, ἰού!
Οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐτοσὶ πέρδιξ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εκεινοσὶ δὲ, νὴ Δί', ἀτταγᾶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐτοσὶ δὲ πηνέλοψ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
Τίς γὰρ ἔσθ' οὔπισθεν αὐτῆς;

ΕΠΟΨ.

Οστις ἐστί; κηρύλος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
Χαὐτηΐ γε γλαύξ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τί φῄς; τίς γλαῦκ' Αθήναζ' ἤγαγε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ,

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πορφυρὶς, κέρχνης, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν ὀρνέων!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν κοψίχων!

Οἷα πιππίζουσι, καὶ τρέχουσι διακεκραγότες!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἀρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι! κεχήνασίν γέ τοι

Καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κἀμέ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ποποποποποποποποποποί·

Ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα νέμεται;

ΕΠΟΨ.

Οὐτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.

ΧΟΡΟΣ.

Τιτιτιτιτιτιτιτί.

Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρός γ' ἐμὲ φίλον ἔχων πάρει;

ΕΠΟΨ.

Κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.

Ἀνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

Ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
Ηκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

ΧΟΡΟΣ.

Ω μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξότου 'τράφην ἐγὼ,
Πῶς λέγεις;

ΕΠΟΨ.

Μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Τί μ' εἰργόσω;

ΕΠΟΨ.

Ανδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον;

ΕΠΟΨ.

Καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Κἀστὸν ἤδη ποῦ;

ΕΠΟΨ.

Παρ' ὑμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Εα, ἔα!
Προδεδόμεθ', ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.
Ος γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
Ενέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

Digitized by Google

Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
Παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
Ες δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ
Γένος ἀνόσιον, ὅπερ, ἐξότ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ
Πολέμιόν γ' ἐτράφη.

Αλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
Τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην,
Διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ως ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
Επὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ινα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
Κάρτα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κλαυσεῖ γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ 'κκοπῇς.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ, ἰώ!
Ἐπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε
Πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε
Πάντα ἐπίβαλε, περί τε κύκλωσαι·
Ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
Οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅ τι δέξεται
Τώδ' ἀποφυγόντ' ἐμέ.
Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
Ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τοῦτ' ἐκεῖνο. Ποῖ φύγω δύστηνος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὗτος, οὐ μενεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφαρηθῶ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
Ἐκφυγεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐγώ τοι σοὶ λέγω,

Digitized by Google

Οτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Γλαὺξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρυβλίον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ω σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς·
Υπεραικοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ελελελεῦ! χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.
Ελκε, τίλλε, παῖε, δαῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.

ΕΠΟΨ.

Εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
Απολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι,
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
Η τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

ΕΠΟΨ.

Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι,
Καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
Η φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;

ΕΠΟΨ.

Αλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
Η γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. Παρὰ μὲν οὖν φίλου
Οὐ μάθοις ἂν τοῦθ'· ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν, κοὐ φίλων,
Εκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς·
Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

ΧΟΡΟΣ.

Εστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
Χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾷν εἴξασιν. Αναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠΟΨ.

Καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμίν· ὥστε τὴν χύτραν
Τώ τε τρυβλίω καθίει·
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον
Περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
Τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν
Τὴν χύτραν, ἄκραν ὁρῶντας
Εγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ετεόν· ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
Κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ο Κεραμεικὸς δέξεται νῷ·
Δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς,
Μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
Αποθανεῖν ἐν Ορνεαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Αναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
Παρὰ τὴν ὀργὴν, ὥσπερ ὁπλίτης·
Κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ
Καὶ πόθεν ἔμολον,
Επὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.
Ἰὼ Εποψ, σέ τοι καλῶ.

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες ποθ' οἵδε, καὶ πόθεν;

ΕΠΟΨ.

Ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡΟΣ.

Τύχη δὲ ποία κομί-
ζει ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρ-
νιθας ἐλθεῖν;

ΕΠΟΨ.

Ερως
Βίου διαίτης τε, καὶ
Σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι
Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

Τί φῄς; λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;

ΕΠΟΨ.

Απιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟΡΟΣ.

Ορᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
Οτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν
Κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν.

ΕΠΟΨ.

Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-

Digitized by Google

τε λεκτὸν, οὔτε πιστόν· ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
Τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
Τὸ δεῦρο, προσβιβᾷ λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα μαινόμενος;

ΕΠΟΨ.

Αφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟΡΟΣ.

Ενι σοφόν τι φρενί;

ΕΠΟΨ.

Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγειν, λέγειν κέλευέ μοι·
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
Λόγων, ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠΟΨ.

Αγε δὴ, σὺ καὶ σὺ, τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
Ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ
Ες τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ 'πιστάτου.
Σὺ δὲ τούσδ', ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
Φράσον, δίδαξον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μὰ τὸν Απόλλω, 'γὼ μὲν οὔκ,

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Ημεῖς βασιλῆς; τίνος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Υμεῖς,
Πάντων, ὁπόσ' ἐστὶν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ.
Αρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
Καὶ γῆς.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νὴ τὸν Απόλλω.

ΧΟΡΟΣ.

Τουτὶ, μὰ Δί', οὐκ ἐπεπύσμην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
Ος ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
Προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
Γῆν δ' οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον, τὴν δ' ἀποροῦσαν
Υπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ο πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῇσιν.

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Οὔκουν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Ὡς πρεσβυτάτων ὄντων, αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Νὴ τὸν Απόλλω. Πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἦρχον τὸ παλαιὸν,
Αλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων,
Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει
Ηρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβύζου·
Ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης·

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν, ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας, διαβάσκει
Επὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν,
Υπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν νόμον ὄρθριον ᾄσῃ,

Digitized by Google

Αναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
Σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτολυραστιδοπηγοὶ,
Οἵ τε βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
Ες δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει,
Κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δὲ ποεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσε·
Κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Αλιμουντάδε. Κἄρτι προκύπτω
Εξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ κῶτον.
Κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλιτε θοιμάτιόν μου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ικτινος δ' οὖν τῶν Ελλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευε.

ΕΠΟΨ.

Τῶν Ελλήνων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Νὴ τὸν Διόνυσον, ἔγωγ' οὖν

Digitized by Google

Εκυλινδούμην ἴκτινον ἰδὼν· κᾆθ', ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων,
Οβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
Χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότ' ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες
Τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· « κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε. »

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ηρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
Εν ταῖς πόλεσιν τῶν Ελλήνων, Αγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
Επὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη 'γώ· καὶ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
Οπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
Ο δ' ἄρ' ἑστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὅ τι δωροδοκοίη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ο δὲ δεινότατόν γ' ἐστιν ἁπάντων· ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν,

Digitized by Google

Η δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Απόλλων, ὥσπερ θεράπων, ἱέρακα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Νὴ τὴν Δήμητρ', εὖ ταῦτα λέγεις. Τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ιν', ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστὶ,
Τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
Ωμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον,

Νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
Ωσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,
Βάλλουσ' ὑμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς.
Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
Ιστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ερκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
Εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.
Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
Κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾷν,
Οπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς·
Αλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,

Digitized by Google

Σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
Κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
Τοῦτο καθ' ὑμῶν
Αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡΟΣ.

Πολὺ δὴ, πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
Ηνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
Πατέρων κάκην, οἶ,
Τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
Επ' ἐμοὶ κατέλυσαν.
Σὺ δ' ἐμοὶ κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ
Ξυντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
Αναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
Τὰ νεόττια κἀμαυτὸν, οἰκήσω δή.
Αλλ', ὅ τι χρὴ δρᾷν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
Εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι·
Κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ,
Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ βαβυλῶνα·

ΕΠΟΨ.

Ω Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα!

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κἀπειδὰν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀργὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν.
Κἂν μὲν μὴ φῇ, μήδ' ἐθελήσῃ, μήδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
Ἱερὸν πόλεμον προὐδᾷν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
Διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾷν,
Ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον,
Καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας· ἥνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
Σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
Ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τὸ λοιπὸν,
Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
Τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον·
Ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
Ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
Ἢν δ' Ἡρακλέει τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας·
Κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεὺς ἔστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ὯΙ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἡσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. Βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.

ΕΠΟΨ.

Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιοὺς,
Οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αηρεῖς. Καὶ, νὴ Δί', ὅ γ' Ερμῆς
Πέτεται, θεὸς ὢν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
Αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ, νὴ Δί', Ερως γε.
Ιριν δέ γ' Ομηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.

ΕΠΟΨ.

Ο Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ην δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδὲν,
Τούτους δὲ θεοὺς, τοὺς ἐν Ολύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
Καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Οὐκ ἐθελήσει, μὰ Δί'· ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσι,
Καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
Εἶθ' ἀπόλλων, ἰατρός γ' ὢν, ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Μὴ, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼ 'μὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ην δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
Αγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

ΕΠΟΨ.

Λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
Αλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει·
Εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
Αλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

ΕΠΟΨ.

Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ,
Τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
Ωστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς.

ΕΠΟΨ.

Πῶς οὐκ ἀπολεῖται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·

Digitized by Google

« Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται. Νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται. »

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Γαυλὸν κτῶμαι, καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ', οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο,
Τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι. Λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες·
« Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις. »

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Πωλῶ γαυλὸν, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

ΕΠΟΨ.

Πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί; Σάφ' ἴσθι
Ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.

ΕΠΟΨ.

Πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ.
Ἢ παιδάριὰ ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖ
Ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη.

ΕΠΟΨ.

Παρὰ τοῦ;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῴει λακέρυζα κορώνη;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Βαβαί! ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ γὰρ πολλῷ; καὶ πρῶτα μὲν οὐ-
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
Λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν.
Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων
Δένδρον ἐλάας ὁ νεὼς ἔσται·
Κοὐδ' ἐς Δελφοὺς, οὐδ' εἰς Αμμων'
Ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
Ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις
Στάντες, ἔχοντες κριθὰς, πυροὺς,
Εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
Τὼ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
Καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
Πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφεί-
μην.

Digitized by Google

Επαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
Επηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
Ην σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
Ομόφρονας λόγους δικαίους,
Αδόλους, ὁσίους,
Επὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
Φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον
Θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.

Αλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
Οσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

ΕΠΟΨ.

Καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
Ωρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾷν·
Αλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾷν. Πρῶτον δ' ἴτε,
Εἰσέλθετ' ἐς νεοττίαν τε τὴν ἐμὴν
Καὶ τἀμὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
Καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλὰ ῥᾴδιον.
Εμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

ΕΠΟΨ.

Τῷ δὲ, τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ευελπίδης Θριῶθεν.

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Αλλὰ χαίρετον

Αμφω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Δεχόμεθα.

ΕΠΟΨ.

Δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἰωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

ΕΠΟΨ.

Ἰθι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ατὰρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
Φέρ' ἴδω, φράσον νῷν· πῶς ἔγωγε χοὐτοσὶ
Ξυνέσομεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;

ΕΠΟΨ.

Καλῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ορα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Εστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτε.

ΕΠΟΨ.

Μηδὲν φοβηθῇς. Εστι γάρ τι ῥίζιον,
Ο διατράγοντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὕτω μὲν εἰσίωμεν. Αγε δὴ, Ξανθία
Καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ.

ΕΠΟΨ.

Τί καλεῖς;

ΧΟΡΟΣ.

Τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ,
Αρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσης
Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω! τοῦτο μέντοι, νὴ Δί', αὐτοῖσιν πιθοῦ·
Εκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον·
Εκβίβασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτὴν, ἵνα
Καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

Αλλ', εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾷν. Η Πρόκνη,
Εκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον!
Ως δ' ἁπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Αρά γ' οἶσθ' ὅτι

Digitized by Google

Εγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Αλλ', ὥσπερ ᾠὸν, νὴ Δι', ἀπολέψαντα χρὴ
Απὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.

ΕΠΟΨ.

Ιωμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ηγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Ω φίλη, ὦ ξουθὴ, ὦ
Φιλτάτη ὀρνέων
Πάντων ξύννομε, τῶν ἐμῶν
Ὑμνων ξύντροφ', ἀηδοῖ·
Ηλθες, ἦλθες, ὤφθης,
Ηδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ';
Αλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
Αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
Αρχου τῶν ἀναπαίστων.

Digitized by Google

Αγε δὴ, φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
Ολιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
Απτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρῳς, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
Ιν', ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
Φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ερέβους τε Χάους τε,
Εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ερεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ερέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ὠὸν,
Εξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ερως ὁ ποθεινὸς,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ Τάρταρον εὐρὺν,
Ενεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ερως ξυνέμιξεν ἅπαντα·

Digitized by Google

Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
Καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. Ὧδε μὲν ἐσμὲν
Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. Ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος,
Πολλοῖς δῆλον. Πετόμεσθά τε γὰρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
Πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας,
Διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐραστεὶ,
Ο μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,
Καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
Εἶτα δ' Ορέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
Ἰκτινος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
Ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδὼν,
Οτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
Εσμὲν δ' ὑμῖν Αμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Απόλλων.

Digitized by Google

Ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
Πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἄνδρες·
Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει.
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
Ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
Ἀρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
Ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
Ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις
Αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
Μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
Καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
Παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ γ' ὁ Ζεύς·
Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισὶν,
Πλουθυγιείαν, εὐδαιμονίαν,
Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
τα, χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων·
Ὥστε παρέσται κοπιῶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.
Μοῦσα λοχμαία,
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
Ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ

Digitized by Google

Νάπαισί τε, κορυφαῖσίν τ' ἐν ὀρείαις,
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
Ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
Δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω,
Σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ,
Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
Ἐνθεν, ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
Διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
Ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ, τῷ νόμῳ κρατούμενα,
Ταῦτα πάντ' ἐστιν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστιν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
Τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἤν τις τῷ πατρὶ
Προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας· « Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει. »
Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
Ατταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
Φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,

Digitized by Google

Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
Εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον·
Ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

Τοιάνδε κύκνοι,
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτιγξ,
Ξυμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
Πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον Απόλλω,
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτιγξ,
Οχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Εβρον ποταμὸν,
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ·
Διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
Πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
Κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ολυμπος·
Εἶλε δὲ θάμβος ἄνα-
κτας· Ολυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν·
Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.
Αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
Εκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε·
Κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.

Digitized by Google

Εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,
Κἀποπαρδὼν, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτετο.
Εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν, ὅστις τυγχάνει,
Κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
Οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο,
Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο.
Ἀρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον.
Ὡς Διϊτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
Ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
Μεγάλα πράττει· κἄστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί', ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Επὶ τῷ γελᾷς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Επὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
Οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
Ες εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
« Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. »

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

Αγε δὴ, τί χρὴ δρᾷν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν· εἶτα τοῖς θεοῖς
Θῦσαι μετὰ τοῦτο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ταῦτα κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

ΕΠΟΨ.

Φέρ' ἴδω· τί δ' ἡμῖν οὖν ὄνομ' ἔσται τῇ πόλει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Δακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ηράκλεις!
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇ 'μῇ πόλει;
Οὐδ' ἂν χαμεύνῃ, πάνυ γε κειρίαν ἔχων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Εντευθενὶ,
Εκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων,
Χαῦνόν τι πάνυ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

Digitized by Google

ΕΠΟΨ.

(Ἰοὺ, ἰού!) Καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὕρες τοὔνομα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἀρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία,
Ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα,
Τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ λῷστον μὲν οὖν
Τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
Αλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἀιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. Τίς δαὶ θεὸς
Πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δ' οὐκ Αθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
Οπου θεὸς, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
Εστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ΕΠΟΨ.

Ορνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
Οσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι παντάχοῦ.
Αρεος νεοττός.

Digitized by Google

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ω νεοττὲ δέσποτα!
Ως δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πέτρων!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
Καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
Χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
Λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
Φύλακας καταστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
Κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
Κήρυκε δὲ πέμψον, τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
Ετερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
Κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
Οἴμωζε παρ' ἔμ'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ιθ', ὦ 'γάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
Οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.
Εγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
Παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΧΟΡΟΣ.

Ομορροθῶ, ξυνθέλω,
Ξυμπαραινέσας ἔγω,

Digitized by Google

Προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι
Θεοῖσιν, ἅμα δὲ προσέτι χάριτος εἵνεκα
Πρόβατόν τι θύειν.
Ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ·
Ξυναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις! τουτί, τί ἦν
Τουτί; μὰ Δί', ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεινὰ ἰδὼν,
Οὔπω κόραχ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

ΕΠΟΨ.

Ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δράσω τάδ'. Ἀλλὰ ποῦ 'στὶν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
Εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ,
Καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ,
Καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι
Πᾶσι καὶ πάσῃσιν,

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ', ἄναξ Πελαργικέ.

ΙΕΡΕΥΣ.

Καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ,
Καὶ Δηοῖ ὀρτυγομήτρᾳ,
Καὶ Ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἔτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.

Digitized by Google

ΙΕΡΕΥΣ.

Καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ,
Καὶ στρουθῷ Μεγάλῃ
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

ΧΟΡΟΣ.

Δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου,
Διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν
Ὑγιείαν καὶ σωτηρίαν,
Αὐτοῖσι καὶ Χίοισι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΙΕΡΕΥΣ.

Καὶ ἥρωσι, καὶ ὄρνισι, καὶ ἡρώων παισὶ,
Καὶ πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶντι,
Καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
Καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,
Καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
Καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,
Καὶ καταράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,
Καὶ αἰγιθάλλῳ

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Παῦ· ἐς κόρακας! παῦσαι καλῶν. Ἰοὺ, ἰοὺ!
Επὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
Αλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι

Digitized by Google

Ικτινος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
Απελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ, καὶ τὰ στέμματα·
Εγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

ΙΕΡΕΥΣ.

Εἶτ' αὖθις αὖτ' ἆρά σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χέρνιβι θεοσεβὲς ὅσιον ἐπιβοᾷν,
Καλεῖν δὲ μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
Γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
Κλῇσον, ὦ Μοῦσα,
Τεαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; Εἰπέ μοι· τίς εἶ;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Εγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,
Μουσάων θεράπων
Οτρηρὸς, κατὰ τὸν Ομηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Επειτα δῆτα, δοῦλος ὢν, κόμην ἔχεις;

Digitized by Google

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες
Ὀτρηροὶ, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
Ἀτὰρ, ὦ ποητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Μέλη πεπόηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
Καὶ παρθενεῖα, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
Καὶ τοὔνομ', ὥσπερ παιδίῳ, νῦν δὴ 'θέμην.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
Οἷά περ ἵππων ἀμαρυγά.
Σὺ δ', ὦ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
Δὸς ἐμὶν ὅ τι περ

Digitized by Google

Τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις,
Πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
Οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
Απόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποητῇ τῷ σοφῷ.
Εχε τὴν σπολάδα· πάντως δ' ἐμοὶ ῥιγῶν δοκεῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέξεται·
Τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ανθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
Αλᾶται Στράτων,
Ος ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται.
Ακλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
Σύνες ὅ τοι λέγω;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
Απόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποητὴν ὠφελεῖν.
Απελθε ταυτονὶ λαβών.

Digitized by Google

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Απέρχομαι,
Κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποήσω δὴ ταδί·
Κλῆσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν
Τρομεραὰν, κρυεράν·
Νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ'
Ηλυθον· ἀλαλάν!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
Τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
Τουτὶ, μὰ Δί', ἐγὼ τὸ κακὸν οὔ ποτ' ἤλπισα
Οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
Αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.

ΙΕΡΕΥΣ.

Εὐφημία 'στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Σὺ δ' εἴ τίς;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Οστις; χρησμολόγος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμωζέ νυν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Ω δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·

Digitized by Google

Ως ἐστὶ Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
Ες τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κἄπειτα πῶς
Τοῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
Τήνδ' οἰκίσαι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ' οὐδὲν οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

« Αλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
« Εν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Ηνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
« Πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν.
« Ος δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
« Τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ενεστι καὶ τὰ πέδιλα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Λαβὲ τὸ βιβλίον.
« Καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Λαβὲ τὸ βιβλίον.

« Κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῇς ταῦθ', ὡς ἐπιτέλλω,
« Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
« Οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης. »

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳΐ,
Ον ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην.
« Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
« Λυπῇ θύοντας, καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
« Δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Λαβὲ τὸ βιβλίον.

« Καὶ φείδου μηδὲν, μήδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
« Μήτ' ἦν Λάμπων ᾖ, μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Λαβὲ τὸ βιβλίον.

Οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Οἴμοι, δείλαιος!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

ΜΕΤΩΝ.

Ἥκω παρ' ὑμᾶς,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.

Τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;

Τίς ἡ 'πίνοια; τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;

ΜΕΤΩΝ.

Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα

Ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πρὸς τῶν θεῶν,

Σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν;

ΜΕΤΩΝ.

Οστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,

Ον οἶδεν Ἑλλὰς, χὠ Κολωνός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εἰπέ μοι·

Ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι;

Digitized by Google

ΜΕΤΩΝ.

Κανόνες ἀέρος.

Αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
Κατὰ πνιγέα μάλιστα. Προσθεὶς οὖν ἐγὼ
Τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
Ἐνθεὶς διαβήτην, — Μανθάνεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ μανθάνω.

ΜΕΤΩΝ.

Ὀρθῷ μετρήσω κακόνι, προστιθεὶς, ἵνα
Ο κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἂν μέσῳ
Αγορὰ, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
Ορθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ τἀστέρος,
Αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
Ακτῖνες ἀπολάμπουσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ανθρωπος Θαλῆς,
Μέτων.

ΜΕΤΩΝ.

Τί ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὁῖσθ' ὁτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ·
Κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤΩΝ.

Τί δ' ἐστι δεινόν;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι,
Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες
Πληγαὶ συχναί κατ' ἄστυ.

ΜΕΤΩΝ.

Μῶν στασιάζετε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ'.

ΜΕΤΩΝ.

Ἀλλὰ πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὁμοθυμαδὸν
Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤΩΝ.

Ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γε, νὴ Δί'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
Φθαίης ἄν· ἐπίκειται γὰρ ἐγγὺς αὐταῖ.

ΜΕΤΩΝ.

Οἴμοι, κακοδαίμων!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Ποῦ Πρόξενοι;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τίς ὁ Σαρδανάπαλος οὑτοσί;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Επίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχών,
Ες τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Επίσκοπος;
Επεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Φαῦλον βιβλίον
Τελέου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί; βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβὼν,
Μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Νὴ τοὺς θεούς·
Εκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
Εστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Απιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Τουτὶ τί ἦν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εκκλησία περὶ Φαρνάκου.

Digitized by Google

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὢν ἐπίσκοπος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
Οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
Ες τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῦσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

« Εὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Αθηναῖον ἀδικῇ, »

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
Ηκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὸ τί;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

« Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιέας καὶ τοῖσδε τοῖς
« Μέτροισι καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι,
« Καθάπερ Ολοφύξιοι. »

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Σὺ δέ γ' οἷσί περ Οτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΜΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

Οὗτος, τί πάσχεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;

Digitized by Google

Πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεων
Ες τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

« Εὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς Αρχοντας,
« Καὶ μὴ δέχηται, κατὰ τὴν στήλην— »

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμοι, κακοδαίμων! καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Απολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εγὼ δέ σού γε τὼ κάδω διασκεδῶ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Μέμνησ', ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αἰβοῖ! λαβέτω τις αὐτόν. Οὗτος, οὐ μενεῖς;

ΙΕΡΕΥΣ.

Απίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
Θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ηδη μοι τῷ παντόπτᾳ
Καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες

Digitized by Google

Θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.
Πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
Σώζω δ' εὐθαλέας καρποὺς,
Κτείνων παμφύλων γένναν
Θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ
Εκ κάλυκος αὐξανόμενον γένυσι πολυφάγοις,
Δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα, καρπὸν ἀποβόσκεται·
Κτείνω δ', οἳ κήπους εὐώδεις
Φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
Ερπετά τε καὶ δάκετα, πάνθ' ὅσαπερ
Εστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
Εν φοναῖς ὄλλυται.

ΧΟΡΟΣ.

Τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται·
Ην ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον· ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα
Τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
Βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε·
Ην ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
Λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντ' ἀναγάγῃ, τέτταρα·
Οτι, συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ 'βολοῦ.
Εἶτα, φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
Τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ,
Τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἴρξας ἔχει,
Κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

Digitized by Google

Ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν. Κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
Εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι·
Ην δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
Αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν
Οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
Χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται.
Οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
Ακτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
Αλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
Φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
Ηνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
Ηρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
Λευκότροφα μύρτα, Χαρί-
των τε κηπεύματα.

ΧΟΡΟΣ.

Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
Οσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
Ωστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Αλεξάνδρου λαβεῖν.
Πρῶτα μὲν γὰρ, οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
Γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί·

Digitized by Google

Αλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλαντίοις
Εννεοττεύσουσι, κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
Εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.
Κἂν, λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
Οξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
Ην δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ἡμῖν πέμψομεν.
Ην δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
Ωσπερ ἀνδριάντες· ὡς, ὑμῶν ὃς ἂν οὐ μήνην ἔχῃ,
Οταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
Δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν, ὦ 'ρνιθες, καλά.
Αλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
Οὐδεὶς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
Αλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Αλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Ποῦ, ποῦ 'στι; ποῦ, ποῦ, ποῦ 'στι; ποῦ, ποῦ, ποῦ 'στι; ποῦ,
Ποῦ Πεισθέταιρος ἔστιν ἄρχων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὑτοσί.

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Εξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εὖ λέγεις.

Digitized by Google

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
Ωστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
Καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
Ἱππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ Δούριος,*
Ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ηράκλεις!

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Τὸ δὲ μῆκός ἐστι (καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ)
Εκατοντόργυιον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω Πόσειδον, τοῦ μάκρους!
Τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Ορνιθες· οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
Πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων, παρῆν·
Αλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
Εκ μέν γε Διβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
Ετεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι·
Υδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
Οἱ χαραδριοὶ, καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Επηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες;

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Ερωδιοὶ

Λεκάναισι.*

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Τοῦτ', ὦ 'γάθ', ἐξεύρητο, καὶ σοφώτατα·
Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες, ὥσπερ ταῖς ἄμαις,
Ες τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Καὶ, νὴ Δι', αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
Επλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Επέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
Φέρ' ἴδω· τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
Απειργάσαντ';

ΑΓΓΕΛΟΣ α.

Ορνιθες ἦσαν τέκτονες
Σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν

Digitized by Google

Απεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
Αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
Καὶ βεβαλάνωται, καὶ φυλάττεται κύκλῳ·
Εφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται· πανταχῇ
Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι
Εν τοῖσι πύργοις. Αλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
Απονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νὴ τοὺς θεοὺς, ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον.
Ισα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
Αλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
Εσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυῤῥίχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ β.

Ιοὺ, ἰού! ἰοὺ, ἰού! ἰοὺ, ἰού!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί τὸ πρᾶγμα τουτί;

ΑΓΓΕΛΟΣ β.

Δεινότατα πεπόνθαμεν.
Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτετ' ἐς τὸν ἀέρα,
Λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος!
Τίς τῶν θεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ β.

Οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
Τοῦτ' ἴσμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
Πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

ΑΓΓΕΛΟΣ β.

Αλλ' ἐπέμψαμεν
Τρισμωρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας·
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
Κερχνὴς, τριόρχης, γὺψ, κύμινδις, ἀετός·
Ρύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
Αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.
Κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
Ηδη ἐστίν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
Καὶ τόξα; Χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης.
Τόξευε πᾶς τις. Σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟΡΟΣ.

Πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς,
Πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. Αλλὰ φύλαττε πᾶς

Αέρα περινέφελον, ὅνγ' Ερεβος ἐτέκετο,
Μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·
Αθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
Ως ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
Εχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
Τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

ΙΡΙΣ.

Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ολυμπίων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ονομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

ΙΡΙΣ.

Ιρις ταχεῖα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πάραλος ἢ Σαλαμινία;

ΙΡΙΣ.

Τί δὲ τοῦτο;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ταυτηνὶ τίς οὐ ξυλλήψεται
Αναπτάμενος τρίορχος;

ΙΡΙΣ.

Εμὲ συλλήψεται!
Τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἰμώξει μακρά.

ΙΡΙΣ.

Ατοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κατὰ ποίας πύλας

Εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος, ὦ μιαροωτάτη;

ΙΡΙΣ.

Οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ηκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;

Πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;

Σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;

ΙΡΙΣ.

Τί τὸ κακόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἔλαβες;

ΙΡΙΣ.

Υγιαίνεις μέν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐδὲ σύμβολον

Επέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;

ΙΡΙΣ.

Μὰ Δί', οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

ΙΡΙΣ.

Ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔκ.
Αδικεῖς δὲ καὶ νῦν. Αρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
Δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ιρίδων
Απέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡΙΣ.

Αλλ' ἀθάνατός εἰμ'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
Ακολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
Ακροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
Φράσον δέ τοί μοι τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;

ΙΡΙΣ.

Εγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς,
Φράσουσα θύειν τοῖς Ολυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
Κνισσᾷν τ' ἁγυιάς.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

ΙΡΙΣ.

Ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;

ΙΡΙΣ.

Τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ορνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ,
Οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐ τῷ Διί.

ΙΡΙΣ.

Ω μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
Δεινὰς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μαχέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
Λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
Καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ακουσον, αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
Εχ' ἑτρέμα. Φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα,
Ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
Αρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Αμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς;
Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν

Digitized by Google

Ορνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους,
Πλεῖν ἢ 'ξακοσίους τὸν ἀριθμόν· καὶ δή ποτε
Εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
Πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηριῶ
Τὴν Ιριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως,
Οὕτω γέρων ὢν, στύομαι τριέμβολον.

ΙΡΙΣ.

Διαῤῥαγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἀποσοβήσεις, οὐ ταχέως, εὐρὰξ, πατάξ;

ΙΡΙΣ.

Ην μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμοι, τάλας! οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη
Καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

ΧΟΡΟΣ.

Αποκεκλήκαμεν Διογενεῖς θεοὺς
Μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπεραῖν πόλιν·
Μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
Τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

Digitized by Google

ΚΗΡΥΞ.

Ω Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
Ω κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
Ω τρισμακάρι', ὦ ... Κατακέλευσον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί σὺ λέγεις;

ΚΗΡΥΞ.

Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
Στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Δέχομαι. Τί δ' οὕτως οἱ λεῷ τιμῶσί με;

ΚΗΡΥΞ.

Ω κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
Οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
Οσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
Ελακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
Εκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
Σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ', ὑποστρέψαντες αὖ,
Ορνιθομανοῦσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
Ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι.
Πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
Επέτονθ' ἕωθεν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ νομόν·
Κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
Εἶτ' ἐπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.

Digitized by Google

Ωρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
Χωλός· Μενίππῳ δ' ἦν Χελιδὼν τοὔνομα,
Οπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ,
Κορυδὸς Φιλοκλέει, Χηναλώπηξ Θεαγένει,
Ιβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι Νυκτερίς,
Συρακουσίῳ δὲ Κίττα. Μειδίας δ' ἐκεῖ
Ορτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ εἶκεν ὄρτυγι
Υπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
Ἡδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
Οπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποημένη,
Η πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερά,
Η πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
Τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν· ἓν δέ σοι λέγω·
Ηξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
Πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
Ωστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἄρα, μὰ Δί', ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
Αλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
Εγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδε πόλιν
Καλοῖ τις ἀνθρώπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τύχη μόνον προσείη.

ΧΟΡΟΣ.

Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Θᾶττον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
Τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
Εὐήμερον πρόσωπον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὡς βλακικῶς διακονεῖς!
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

ΧΟΡΟΣ.

Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν·
Σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα,
Τύπτων γε τοῦτον ὠδί.
Πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις, ὥσπερ ὄνος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τάδε κόσμῳ·
Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ, τά τε μαντικὰ, καὶ
Τὰ θαλάττι'. Επειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὔ τοι, μὰ τὰς κερχνῆδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι,
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
Ὡς ἂν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
Γλαυκᾶς οἶδμα λίμνας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
Ἁδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

(Αἰβοῖ!) Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
Ερῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
Ορνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται

Digitized by Google

Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ, νὴ Δί', ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
Ος ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Διὰ ταῦτα μέν τοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
Αγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
Επὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοῦς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Απέλαυσα γὰρ ἂν, νὴ τὸν Δί', ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
Εἴπερ γ' ἐμοὶ καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐδέν γ'. Επειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
Εὔνους, πτερώσω σ', ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
Αλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. Σὺ γὰρ
Τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταύτην δέ γε λαβὼν
Τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θάτέρᾳ,
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
Φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε·

Digitized by Google

Τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. Αλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
Ες τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γ' ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν,
Καὶ πείσομαί σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νοῦν ἄρ' ἕξεις, νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Αναπέτομαι δὴ πρὸς Ολυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
Πέτομαι δ', ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Αφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ασπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ορνις γενέσθαι βούλομαι
Αιγύμυθος ἀηδών.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Παῦσαι μελῳδῶν· ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Υπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
Αναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν

Digitized by Google

Αεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται,
Αέρια, καὶ σκότιά γε, καὶ κυανοειδέα,
Καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ δῆτ' ἔγωγε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Νὴ τὸν Ηρακλέα, σύγε.
Απαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα,
Εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
Οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ωόπ!

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος.
Αμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νὴ τὸν Δί', ἔγωγέ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
Τοτὲ δ' αὖ Βορέᾳ σῶμα πελάζων,

Digitized by Google

Αλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
Χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ταυτὶ πεπόηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
Ος ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἴμ' ἀεί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Βούλει διδάσκειν, καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
Αλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
Πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Ορνιθες τίνες οἵδε,
Οὐδὲν ἔχοντες, πτεροποίκιλοι,
Τανυσίπτερε, ποικίλα χελιδοῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
Οδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τανυσίπτερε, ποικίλα μάλ' αὖθις.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ.
Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οδὶ πάρεστιν· ἀλλ', ὅτου δεῖ, χρὴ λέγειν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πτερῶν, πτερῶν δεῖ. Μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Μὰ Δί', ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς,
Καὶ συκοφάντης,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω μακάριε τῆς τέχνης!

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Καὶ πραγματοδίφης. Εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὑπὸ πτερύγων τί προσκλεῖ σοφώτερον;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ', ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με·
Μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
Ἀνθ' ἕρμκτος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι·
Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ' ἔστιν ἕτερα, νὴ Δί', ἔργα σώφρονα,
Αφ' ὧν διαζῇν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
Εκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Ω δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Καὶ πῶς ἂν λόγοις
Ανδρα πτερώσειας σύ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πάντες τοῖς λόγοις
Αναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πάντες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἀκήκοας,
Οταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
Τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·

Digitized by Google

« Δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διϊτρέφης
« Λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν. »
Ο δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
Ανεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Λόγοισι τἆρα καὶ πτεροῦνται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Φήμ' ἐγώ.
Υπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
Επαίρεταί τ' ἄνθρωπος. Οὕτω καί σ' ἐγὼ
Αναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Αλλ' οὐ βούλομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δαὶ ποήσεις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
Παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
Αλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
Ιέρακος ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν, τοὺς ξένους
Καλεσάμενος, κἆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί,
Κἆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μανθάνω.

Digitized by Google

Ωδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
Ενθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
Αρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πάντ' ἔχεις.
Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μανθάνω
Βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι, νὴ τὸν Δία,
Κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Οἴμοι, τάλας! μάστιγ' ἔχεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πτερὼ μὲν οὖν,
Οἷσί σε ποήσω τήμερον βεμβικιᾶν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Οἴμοι, τάλας!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.

Digitized by Google

Απίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ, καὶ θαυ-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
Δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
Εστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
Εκτοπόν τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεώνυμος,
Χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
Τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ
Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ·
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
Ασπίδας φυλλορροεῖ.
Εστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
Τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
Ενθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι, καὶ ξύν-
εισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
Τηνικαῦτα δ' οὐκ ἔτ' ἦν
Ασφαλὲς ξυντυγχάνειν.
Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ Ορέστῃ,
Γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ

Digitized by Google

Πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οἴμοι, τάλας! ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
Ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εα! τουτὶ τί ἦν;
Τίς ὁ συγκαλυμμός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
Εμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Τίς δ' εἶ σύ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
Αλλὰ σὺ τίς εἶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμ', ὡς βδελύττομαί σε!

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποεῖ;
Απαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμωζε μεγάλ'.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ω φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Παῦε, παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί γάρ ἐστι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σίγα, μὴ κάλει μου ταὔνομα·
Απὸ γὰρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
Αλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
Τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
Ανωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

(Ιοὺ, ἰού!) Εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
Υπόδυθι ταχὺ δὴ, κἄτα θαῤῥήσας λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ακουε δή νυν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ως ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Απόλωλεν ὁ Ζεύς.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσσα μηρίων ἄπο
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου·
Ἀλλ' ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
Ἄνευ θυηλῶν. Οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
Πεινῶντες, ὥσπερ Ἰλλυριοὶ, κεκριγότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διΐ,
Εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
Ἵν' εἰσάγοιντο σπλάγχνα κατατετμημένα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
Ἄνωθεν ὑμῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἑξηκεστίδη;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μανθάνω.

Εντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μάλιστα πάντων. Εν δέ σοι λέγω σαφές·
Ηξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
Υμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
Τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
Καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τίς ἐστιν ἡ Βασιλεία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καλλίστη κόρη,
Ηπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς,
Καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
Τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
Τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Απαντά γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Φήμ' ἐγώ.
Ην γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι·
Αεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νὴ τὸν Δί', ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τίμων καθαρός. Ἀλλ', ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
Φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα, με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λί-
μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὗ
Ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν,
Σφάγι' ἔχων κάμηλον, ἀ-
μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν, ὥ-
σπερ Ὀδυσεὺς ἀπῆλθε,
Κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

Digitized by Google

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
(ὁρᾷς;) τοδὶ πάρεστιν, ᾗ πρεσβεύομεν.
Οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπέχει;
Οὐ μεταβαλεῖς θοιμάτιον ὡς ἐπὶ δεξιά;
Τί, ὦ κακόδαιμον, Δαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
Ω δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
Εἰ τουτανί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

Εξεις ἀτρέμας;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
Εὴρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
Αγε δὴ, τί δρῶμεν, Ηράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ακήκοας
Εμοῦγ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
Οστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Αλλ', ὦ 'γάθ', ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
Πρέσβεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὴν τυρόκνηστιν τις δότω. Φέρε σίλφιον.

Digitized by Google

Τυρὸν φερέτω τις. Πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὀρνιθές τινες,
Ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις,
Ἐδοξαν ἀδικεῖν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Εἶτα δῆτα σίλφιον
Ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὦ, χαῖρ', Ἡράκλεις,
Τί ἐστι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
Παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου διαλλαγῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει.

Digitized by Google

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ημεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν·
Υμεῖς τ' ἂν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
Ομβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
Αλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
Τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
Πολέμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
Εάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾷν,
Σπονδὰς ποεῖσθαι. Τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
Τὸν Δί' ἀποδοῦναι. Κἂν διαλλαττώμεθα
Επὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Εμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
Αποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
Ισχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
Νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
Εὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,

Digitized by Google

Οταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
Ο κόραξ παρελθὼν τοῦ 'πιορκοῦντος, λάθρα
Προσπτάμενος, ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Κἀμοὶ δοκεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δαὶ σὺ φῄς;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

Ναβαισατρεῦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ορᾷς; ἐπαινεῖ χοὗτος. Ετερον νῦν ἔτι
Ακούσαθ', ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
Εάν τις ἀνθρώπων, ἱερεῖόν τῳ θεῶν
Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
« Μενετοὶ θεοί, » καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν
Αναπράξομεν καὶ ταῦτα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Φέρ' ἴδω· τῷ τρόπῳ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
Ανθρωπος οὗτος, ἢ κάθηται λούμενος,
Καταπτόμενος ἴκτινος, ἁρπάσας λάθρα,
Προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.

Digitized by Google

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
Τούτοις ἐγώ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ο Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δοκεῖ σοι;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

Σαυνάκα
Βακταριχροῦσα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Οὗτος, δοκεῖ δρᾷν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ, νὴ Δί', ἕτερόν γ' ἐστὶν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
Τὴν μὲν γὰρ Ηραν παραδίδωμι τῷ Διΐ·
Τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
Εκδοτέον ἐστίν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
Απίωμεν οἴκαδ' αὖθις.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ολίγον μοι μέλει.

Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ω δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
Ημεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Τί δαὶ ποῶμεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ο τι; διαλλαττώμεθα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Τί ᾠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. Ην γὰρ ἀποθάνῃ
Ο Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Πένης ἔσει σύ. Σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
Τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμοι, τάλας! οἷόν σε περισοφίζεται!
Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τι σοὶ φράσω.
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.
Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
Κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ, κοὐ γνήσιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Εγὼ νόθος; τί λέγεις;

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Σὺ μέντοι, νὴ Δία,
Ὢν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
Οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
Νόθῳ 'ξαποθνήσκων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ο νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
Ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
Ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·
« Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
« στείαν, παίδων ὄντων γνη-
« σίων· ἐὰν δὲ παῖδες
« μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
« ἐγγυτάτω τοῦ γένους
« μετεῖναι τῶν χρημάτων. »

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
Μέτεστιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ μέντοι, μὰ Δία. Δέξον δέ μοι·

Digitized by Google

Ηδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Οὐ δῆτ' ἐμέ γε. Καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας, αἰκίαν βλέπων;
Αλλ', ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
Τύραννον, ὀρνίθων τε παρέξω σοι γάλα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
Περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δαὶ σὺ φῄς;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Τἀναντία ψηφίζομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. Τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

Καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλισσαναῦ
Ορνιθο παραδίδωμι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Παραδοῦναι λέγεις;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Μὰ τὸν Δί', οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
Εἰ μὴ βαδίζειν, ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

Digitized by Google

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὔκουν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Σφῶ νυν διαλλάττεσθε, καὶ ξυμβαίνετε·
Εγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ημῖν, ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
Αλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν,
Ινα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ες καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοιἀ
Ες τοὺς γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
Οπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Οπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
Οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Εστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-

Digitized by Google

γλωττογαστόρων γένος,
Οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε·
Βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
Κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φίλιππων
Πανταχοῦ τῆς Αττικῆς ἡ
Γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ω πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὧ μείζω λόγου,
Ω τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
Δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
Προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
Αστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
Οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
Τοιοῦτον ἐξέλαμψεν. Ενδον ἔρχεται
Εχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
Πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος.
Οσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
Χωρεῖ. Καλὸν θέαμα! θυμιαμάτων δ'
Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
Οδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. Αλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Digitized by Google

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Αναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε,
Περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
Μάκαρι σὺν τύχᾳ.
Φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους!
Ω μακαριστὸν σὺ γάμον γήμας
Τῇδε τῇ πόλει!
Μεγάλαι, μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
Γένος ὀρνίθων διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'·
Αλλ' ὑμεναίοις καὶ νυμφιδίοι-
σι δέχεσθ' ᾠδαῖς
Αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.
Ηρᾳ ποτ' Ολυμπίᾳ
Τῶν ἠλιβάτων θρόνων
Αρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
Εν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Υμὴν, ὤ! Υμέναι', ὤ!
Ο δ' ἀμφιθαλὴς Ερως
Χρυσόπτερος ἡνίας
Εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
Τῆς τ' εὐδαίμονος Ηρας.
Υμὴν, ὤ! Υμέναι', ὤ!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Εχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·

Digitized by Google

Αγαμαι δὲ λόγων. Αγε νυν αὐτοῦ
Καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντὰς,
Τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
Δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

ΧΟΡΟΣ.

Ω μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
Ω Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
Ω βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα
Βρονταὶ, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
Πάρεδρον Βασιλείαν ἔχει Διός.
Υμὴν, ὤ! Υμέναι', ὤ!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Επεσθέ νυν γάμοισιν, ὦ
Φῦλα πάντα συννόμων
Πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διὸς
Καὶ λέχος γαμήλιον.
Ορεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν
Χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
Λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Αλαλαλαί! ἰὴ Παιών!
Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

Digitized by Google

Digitized by Google

NOTULÆ

IN

ARISTOPHANEM.

Digitized by Google

Digitized by Google

NOTULÆ

IN ARISTOPHANEM.

IN VESPAS.

IN ARGUM. Pag. 4, 20. In ἦν latet numerus πθ', ut videtur; olympiadis enim LXXXIX anno secundo hæc fabula acta est.

7. Olim, κόραιν ἤδη τι κατ. Rav. κορ. ὕπνιον καταχ. Ex utraque scriptura profeci.

19. Subaudit vir d. ὡς, ut sit ὡς Κλεώνυμον. Quæ ellipsis frequens est, sed non nunc quærenda. In insomniis multa sunt turbida et confusa: aquila evanuit, et in ejus locum Cleonymus apparuit.

44—46. Affert hos versus Plut. Alcib. c. 1, ubi de τραυλότητι Alcibiadis hæc est sententia paululum intricatior: τῇ δὲ φωνῇ καὶ τὴν τραυλότητα ἐμπρέψαι λέγουσι, καὶ τῷ λάλῳ πιθανότητα παρασχεῖν χάριν ἐπιτελοῦσαν. Construenda sic videntur: καὶ (τὴν τραυλότητα) παρασχεῖν τῷ λάλῳ χάριν ἐπιτελοῦσαν πιθανότητα: hoc sensu: «et orationi ejus ceterum volubilissimæ gra-

Digitized by Google

« tiam negligentiæ quamdam affundere, quæ « persuadendi vim perficeret. »

78. Σωσίας corruptum esse videtur. Forsan, Σωσίβιος, vel simile aliud nomen.

143. Phrynich. Appar. p. 46: κάπνη, ἡ δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀναφέρεται ἐν τῷ ὀρόφῳ πορεία.

151. Pro νυνὶ, forsan νῦν δή.

191. Vulgo, μάχει.

220. Vulgo una voce ἀρχαιομελησιδ. Bergl. proposuit quod scripsi, et huc fere ducit Rav., in quo ἀρχαιαμελησ.

280. Phryn. Appar. p. 31. Βουβωνιῶν· Ἀριστοφάνης. Τὸ εὐκτικὸν, βουβωνιῶν βουβωνιῶς βουβωνιῶν.

299. Antiattic.: ὕπαγε, πορεύου. Ἡρόδοτος τετάρτῳ, Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Error esse videtur in fabulæ nomine et scrib. Σφηξί.

323. Versus est, puto, e tragœdia sumtus.

392. Rav. τῶν θεῶν. Vulgata placuit magis. Accusationes violatæ Mysteriorum religionis apud populum invidum et suspiciosum frequentabantur.

398. Vulgo deest εἶναι, quod proposuit Dindorf. Aliis placuit ἔσται, aut ἐστὶ, aut εἴσω. Possit quoque rescribi, ὥστ' οὐ μήποτε δυνατόν σ' εἴρ-

Digitized by Google

γειν: vel, ὥστ' οὐ τούτους δυν. σ' εἴργειν: nec huic lectioni nocere debet accusativorum concursus; quod vitium syntaxeos est vel in optimis scriptoribus frequentissimum: confer Eq. 58, 209, et not. ad Soph. t. II, p. 358. Legendus hac de re Hermog. Meth. 35.

432. Vulgo, θεοσεχθρία.

464. Est in voce ἐξέδειρεν ex ambiguo jocus, quum verberandi et pædicandi significatio insit. Ad arborem talia peragi posse ex Theocriteis notum V, 116: Η οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν τὺ κατήλασα, καὶ τὺ... τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας. Lusui non parum inservit adverbium ἀνδρικῶς. Et quæ sequuntur, ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι apte conferentur cum sententia simili in Pace 371, ubi Trigæus dicenti Mercurio ἐπιτέτριψαι, respondit: Οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών.

493. De pleonasmo adverbii μᾶλλον cum comparativo κρεῖττον vide not. ad Eurip. t. I, p. 312.

556. Est in scholiis vox εὐχερεῖς, quæ e contextu elapsa videtur, ac restituenda. Qua recepta erit versiculi δοῖσιν ἁπάσαις εὐχερεῖς, aptior modulus. Etym. M.: εὐχερὴς, κυρίως ὁ εὐκαταπάλαιστος, ὁ εὐκαταγώνιστος. Sed non uno incommodo hic locus et antistrophicus laborant.

Digitized by Google

613. Vulgo, σπόγγον, quod mutavi, quum in Ach. 463 pro σπογγίῳ libri plurimi σφογγίῳ Attice magis exhibeant.

650. Plato Menex. 2 : ἑκάστοτε ἕστηκα ἀκροώμενος καὶ κηλούμενος, ἡγούμενος ἐν τῷ παραχρῆμα μείζων καὶ γενναιότερος καὶ καλλίων γεγονέναι. Cf. not. ad Plan. Met. p. 389. Remondus de Fontenellii Peleo, idque ineptiuscule : « Quand « j'y vois les deux plus grands dieux de l'Olympe « sacrifiés à Pélée, mon égal et mon confrère, « *j'en deviens de quatre pieds plus haut.* »

665. Κρονίδη) Ludit in sensu comico nominis Κρόνος. Antiattic. p. 104 : Κρόνος, μωρός· Ὑπερίδης. Phryn. App. p. 46 : Κρονοθήκη, οἷον παλαιὸς καὶ εὐηθείας μεστὸς, οἷον οὐ μόνον Κρόνος, ἀλλὰ καὶ ὡσανεὶ ἡ θήκη τοῦ Κρόνου καὶ ἡ σορὸς καὶ ἡ ταφή. Ibid. : Κρονοδαίμων, ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ εὐήθους. Confer. Nub. 921, 1055; Vesp. 1602.

715. Vulgo, ἄλευρον. Prætuli Suidæ lectionem : oleum quasi lychno parce instillantes.

734. Schol. Hermogenis in Longino Weiskii p. lxxxx : στομφάζειν, τὸ στόμα διανοίγειν καὶ ἦχον ἀποτελεῖν· ἀπό τε τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὄμφακος.

Digitized by Google

738. De audienda parte utraque cf. not. ad Eurip. t. IV, p. 307; Reisig. Conj. p. 66.

775. E Bellerophonte Eurip. fr. α', ubi: πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλὰς, ὑπερβῶ Κρηναῖα νάπη.

785. Scripsi ταῦθ' pro ταῦθ'. Mox velim πραττέτω, vel πράττε συ.

816. Bene, ni fallor, pro ταῦθ' Reisk. legit πάνθ'.

864. Lexicogr. Bekk. p. 469, cum respectu, puto, ad hunc locum: ἀφ' ἑστίας, ἀπὸ τῆς οἰκίας.

905. Verba νῦν et ἡμεῖς addidi ut antistrophica hæc strophicis æquarem. Alii alia.

918. In κύνειος esse videtur ad τὸ κώνειον allusio.

922. Inserui ἄρ' versui fulciendo. Supra dixerat: τίς ἄρ' ὁ φεύγων;

923, 924. Philocleonis personam in loco Bdelycleonis introduxi, re, ut videtur, flagitante, præeunteque Scholiasta, verbis quidem non disertissimis.

956. Παρεῖναι) Eadem syntaxi Ach. 172: Τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην. Cf. Av. 446.

957. Pollux X, 104, affert ex Æolosicone Aristophanis versiculum similem: Δοίδυξ, θυεία, τυρόκνηστις, ἐσχάρα.

976. Vulgo, ὅτι σου προμ.

992. Inserui οὖν.

Digitized by Google

1014. Ὑδωρ) Plaut. Truc. IV, 2, 15 : « Ah! asper-« sisti aquam. Jam rediit animus. »

1033. Videtur εὐλαβεῖσθε tollendum; nam sapit glossema. Eadem est Burgesii sententia.

1045. «Xenophon. Apomn. I.» BERGLER. Innuit, puto, hunc locum, qui est c. 2, 25 : ὠγκωμένω μὲν ἐπὶ γένει, ἐπηρμένω δ' ἐπὶ πλούτῳ, πεφυσημένω δ' ἐπὶ δυνάμει. Esse videtur ἐκτελέσαι corruptum. Forsan, οὐ κεκτῆσθαι, nempe φρόνημα.

1049. Boilavius, qui plurima bona, nonnulla etiam mala veteribus debet, hujus loci forsan meminerat, quum de Regnierio scripsit : « Heureux, « si moins hardi dans ses vers pleins de sel, Il « n'avoit point traîné *les Muses au b*..... »

1085. Οἴχεται illud nempe obscœnum, quod monstrabant, αὐτὸ τοῦτο quo *uno pugnacissimi* erant, quum in choris et præliis *pugnaces tantum* essent.

1106. Χελύνην ἐσθίων) Phryn. App. p. 72 : χελύνη, τὰ περὶ τὰ χείλη μέρη τοῦ προσώπου· οἱ δ' ἀμαθεῖς χελύνιον. Adde t. 1, p. 317.

1110. Θυλάκους) Vide not. ad Euripidem t. II, pag. 356.

1133. Τοὺς Ενδεκα) Ad Aristænet. p. 737.

Digitized by Google

1144. Εμβραχυ) Georgius Lapitha ineditus : Διέρχου μοι τὰς παλαιὰς προθύμως ἱστορίας... Πλείστην γὰρ οὕτω φρόνησιν ὡς ἐμβραχὺ συλλέξεις. Puto scripsisse hominem recentiorem ἐν βραχεῖ, et huc ducit ipsa librarii manus.

1207: Vulgo, ὡς οὕτω πότ'. Nemo facile in hac sententia ὡς οὕτω explicabit. Viri docti mutatio οὔπω non satisfacit. Scripsi facile, ἐν τῷ ποτ', scilicet χρόνῳ.

1240. Vulgo, κεκράδι' αὐλῆς. Forsan, αὐτῆς : « Dominæ textas telas operaque phrygia. » Notissimus est usus masculini pronominis αὐτὸς pro hero, domino ac magistro. Atque ita femininum adhibitum fuit. Servula in Plauti Casina : « ego eo quo me *ipsa* misit. »

1251. Forsan, γέντ' ἐν Αθήναις, si restituendum est metrum scoliis aptius.

1284. Vulgo, γ' ἄρ'.

1471. Vulgo, ἀπολεῖς.

Digitized by Google

IN PACEM.

IN ARG. P. 103, 1. Necessaria verba ἐν θυείᾳ inserui: cf. fabulæ v. 231.

12. Forsan, ἦ.

145. Affertur a Schol. Luciani: vide Bast. Epist. p. 97.

153. Affertur a Joanne De accent. p. 29 Dindorfianæ, cum divisione primæ vocis, κάτω κάρα.

241. Esse videtur in σκελοῖν ex ambiguo jocus, et respici τὰ Μεγαρικὰ σκέλη, quæ circa acriter pugnatum fuerat.

257. Cydœmo verba, ὡς δρ., tribui, quæ sunt vulgo Polemi.

273. Forsan, εἰ πρίν γε: *si quidem mortuus est*, antequam.....

286. Hic locus potest Marklandi juvare opinionem in Iph. T. 1029, pro Τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς, proponentis τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πα-τα σ. κ.

329. Vulgo, ὀρχήσεσθ' ἔτι, quod cum μηκέτι stare non poterat.

363. Pro ποῖ, forsan πῇ.

Digitized by Google

400—403. Recitantur a Grammatico in Bekk. Anecd. p. 328, cum variet., ὦ πότνι'.

443. Pro με, forsan γε: ut referatur ad ὅντινα προθύμως ξυλλάβοι.

447. Lex. Rhetor. p. 286: Ολέκρανα, τῶν ἀγκώνων τὸ ὀστοῦν. Lexicon aliud Bekk. p. 364: ἀκίδας, τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας.

449. Vulgo, ὦ πότνιά γ' ἐν ταῖς. Rav. πότνι' ἐν ταῖς μ.

482. Lacedæmonios enim circa hoc tempus non parum studiosos pacis fuisse patet vel ex narratione Plutarchi Alcib. 14.

471, 498. Vulgo, Εἶα νῦν. Εἶα ὦ. Et 521, vulgo νῦν.

517. Lex. Bekk. p. 285: ὁμοῦ, οὐ μόνον τὸ κοινῇ τι πρᾶξαι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

529, 530. Hæc sua fecit Scholiastes Luciani De cal. 24: οἷον ἡδὺ πνεῖς, Λουκιανὲ, κατὰ τῆς καρδίας, ὥσπερ ἀσταρτίας καὶ μύρου, παρὰ πᾶσαν ὑπόνοιαν νῦν ἀληθεύων. Rescrib.: ἀστρατείας. Obiter ipsi Luciano opem feram sic edito De Cal. 1: ὑφ' ὧν (διαβολῶν) ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι καὶ πόλεις ἄρδην ἀπολώλασι..... πολλαὶ δὲ καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὰς διαβολὰς πιθανότητος.

Digitized by Google

Non potuit Lucianus in eadem sententia οἴκους ἀναστάτους et οἴκους συγχυθέντας tam pinguiter memorare. Lego, φιλίαι συνεκόπηραν καὶ ὅρκοι συνεχύθησαν. Jam omnia optime quadrant. Ορκους συγχεῖν loquutio est usitatissima, quam jam attigi ad Eurip. t. III, p. 343. Certa hæc emendatio an fuerit a recentibus editoribus facta ignoro : Bipontina sola adhuc utor.

531. Est et scriptura γυλιοῦ. Lex. Bekk. p. 228: γυλιὸς, εἶδός ἐστι πήρας στρατιωτικῆς, ἐν ᾧ ἦν σκόροδα καὶ κρόμυα· ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὥς φασιν, οὐχὶ δὲ παροξυτόνως.

542. Malim verba ἄλλων τε π. κἀγαθῶν Mercurio contribui, enumerationem nimiam qua vexatur interrumpente, et, ea absoluta, jam ad alia properante.

553. Εσκιμάλισεν) Vide t. I, p. 319.

585. Vulgo, χ. χαῖρ', ὦ φιλτάθ', ὡς, non ferenda elisione. Nec placet valde quod scripsi. Mox forsan, ἀσμένοις.

607. Vulgo, αὐτῆς ἦρξε. Metro prospexerunt transpositione critici. Sed puto latere aliquid in αὐτῆς, v. c. εὐθὺς, αὐτός.

616. Malim, οὔτ' ἔτ' ἦν. Et modo Reiskianum, ἢ 'μβαλὼν non displiceret.

Digitized by Google

656. Phryn. Appar. p. 28: κύκηθρον, ἐπὶ τοῦ τὰ πάντα κυκῶντος καὶ ταράττοντος.

704. Fere videtur inter hunc versum et sequentem excidisse nonnulla.

734. Vulgo, χῶσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε. Ad mutationem me duxerunt Porsoniana, quæ vide. Est χῶσα pro καὶ καθ' ὅσα: scilicet: εἴπωμεν λόγον καθ' ὁδὸν ἣν ἔχομεν καὶ καθ' ὅσα ὁ νοῦς νοῦν αὐτὸν ἔχει, vel καθ' ὁδὸν ἣν ἔχομεν καὶ νουνεχόντως.

817. Apud Joannem De accent. p. 14, ubi vide Dindorf.

849. Forsan ἄγε νυν ἴωμεν Trigæo continuandum: « abeamus illico tu domum, ego autem ad « Senatum. » Et curiosus servus non statim abit, sed adhuc poscit interrogatiunculam: εἰπέ μοι.....

849. Forsan, σησαμῇ ξυμπάττεται: vel ὁ πλ. πέπεπται σησαμῇ, ξυμπράττεται καὶ τἆλ.

885. Exciderunt forsan versus nonnulli, quibus significavit Trygæus tradendæ Senatui Theoriæ curam ipsum se suscepturum. Nescio utrum quæ sequitur oratio fuerit coram Senatu a Trygæo pronunciata, ita ut, subito mutatis scenis, senatores cum Prytanibus adesse censendi sint;

Digitized by Google

an ad spectatores, inter quos plurimi sedebant senatores conversus, scena non mutata, verba direxerit. Sed, vel sic, unus sub finem concionis supervenit Prytanis, qui Theoriam abducit. Idcirco Prytanis ejus personam, ut et plusculas alias, personarum catalogo inserui.

925. Vulgo, δέοι.

934. Αμνοὶ τοὺς τρόπους: sic vernacule: « doux « comme des agneaux, doux comme des mou- « tons. » Plurima veterum loca collegit Pric. ad Apul. Met. VIII, p. 459.

958. Verba, σείου σὺ τ., vulgo sunt Trygæi.

959. Ταύτην, nempe χέρνιβα, verbo χερνίπτου id satis indicante. Ac præterea, re oculis subjecta, nil tunc erat in oratione impeditum.

964. Vulgo, ἄνδρες.

1011, 1012. Duos versus signis notavi, quibus fragmentum esse Medeæ Melanthianæ significarem. Monebo tamen ob vituperones, non illa sic omnino fuisse scripta me putare; sed pro voce quadam nobili et tragica facetum τεύτλοισι ab Aristophane fuisse substitutum; in qua mutatione est parodiæ jocus.

1020. Forsan, σωζέτω.

1051. Κἄπαγ', Hieroclem scilicet, si propius ac-

Digitized by Google

cesserit. Hæc summissa voce Trygæus servo dicit.

1052. Verba, ἡ κέρκος π. κ. sunt Trigæi vulgo, et cum interrogatione. Sequentia, καλῶς δῆτ' summissa voce pronunciantur; nam deæ, cui sacrificium peragitur, nomen Hierocles non tunc audiisse videtur, quod mox diserte edocebitur. Hierocli illi τῷ πολλὰ πράττοντι καὶ περιεργοτέρῳ verba, ποῦ τράπεζα; contribui, ut Florens monebat, quæ vulgo Trygæi sunt.

1072. Rav. ἀλλὰ τόγε πρότερον, et τοῖς δ'. Scripsi τόδε e versu 1105, et, τοῖσδ', nempe quos Trygæus digito ostendit vel ipse præbet.

1076. Interpretes putant σφονδύλην larvam esse melolonthæ vel gryllum talpam; sed illa insecta non βδέουσι. Cogitabam de cimice quodam hortensi, qui lacessitus liquorem emittit fœtidissimum. Auduinus vir entomologiæ peritissimus potius significari credit Branchinum Displosorem vel aliam Branchini generis speciem.

1149. In Κἀξ ἐμοῦ mihi visum est responsum incipere Comarchidæ, blandæ vicini invitationi respondentis.

1163. Sensum verbi πεπαίνειν hic neutri illustrat Coray. ad Plut. t. III, p. μς'.

Digitized by Google

1165. Phryn. App. p. 71 : φήληκες, τῶν σύκων τὰ δόξαν παρέχοντα ὡς ἤδη πέπονα καὶ ἐδώδιμα, ἄωρα δέ ἐστι· παρὰ τὸ φηλοῦν, ὅ ἐστιν ἀπατᾷν.

1174. Οξὺς de colore vernacule reddi potest *vif*.

1176. Ait Brunck. suum μάχεσθαι ᾽χοντα præstare vulgato μάχεσθ᾽ ἔχοντα. Hoc tamen reliqui; nam in μάχεσθαι ᾽χοντα quinque syllabæ accentu uno sustinentur. Malim μάχεσθαι᾽χόντα; sed ᾽χόντα quid sit aures vix perciperent.

1191. Λέοντες—ἀλώπεκες : quæ proverbialis oppositio et alibi reperitur. Pindar. O. XI : Εμφυὲς οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ, Οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέοντες Διαλλάξαιντο ἦθος. Montaign. 1, 2 : « le pape Boni- « face huictième entra, dict-on, en sa charge « *comme un regnard*, s'y porta *comme un lion*, « et mourut comme un chien. »

1192. Junctæ præpositiones ἐπὶ et ἐς, ut in versu Iph. T. 1105, λιπαρὰν εἰς Αθηναίων ἐπὶ γᾶν, quem vindicare conatus sum. Potest conferri similis loquutio v. 104 : ὡς τὸν Δί᾽ ἐς τὸν οὐρανόν.

1201. Forsan, νυνὶ δὲ πέντε δραχμῶν ἐγὼ ταῦτ᾽ ἐμπολῶ. Nam in vulgato numero aliquid est nimii.

Digitized by Google

1227. Hunc versum qui vulgo Trygæi est Loricario dedi. Loricarius apte dicit αἶρε « sume tibi. » Vertebant αἶρε « da », non bene, puto.

1258. Recepto e Rav. μάθης pro μάθῃ, erit ἀποδώσεται sensu passivo capiendum, quod in futuris mediis frequens.

1286. Si, quod putavit Dawesius, ἄσμενοι est correctio vocis πεπαυμένοι, quam Trygæus in πεπασμένοι mutandam suaserit, ἀσμένοι scribendum. Sed hoc est nimis longe petitum.

1314. Abhinc ad finem plura in personis distribuendis meo jure mutavi.

Digitized by Google

IN AVES.

IN ARGUM. — P. 192, 6. Pro vulgato στίχος, scripsi σκοπός. — P. 193, 14. Avib. 145. — P. 195. Vulgo, Εὔελπις.

P. 196. Vulgo, μετὰ τὸν Αλκ. Bene monet Beck. de legendo, μετὰ τὸ τὸν Αλκ.

P. 197, 5. Rav. πόλιν. Alias, ἀπραγμόνων πόλιν, minus bene, quum respiciatur fabulæ v. 44. Est et 144, εὐδαίμων πόλις.

P. 197, 6. Corrupta sunt verba, εἷς δ' ὄρνις. Forsan, Εἷς δ' ὄρνιθ'. Potuit ille homo elisionem dativi facere. Vel forsan, Εἷς δ' ὄρνιθ' Εποπα, συμπ. Est εἷς unus e duobus senibus, Pisthæterus scilicet: cf. fabnlæ v. 160.

42. Βάδον βαδίζομεν) Bion Id. 15, 19. Τὸ βάδισμα Παρθενικῆς ἐβάδιζε.

75. Vulgo fit una sententia: ὧν, τοτὲ μὲν ἐρᾷ. Malui pronomen οὗτος cum δεῖται struere.

92. Ὑλην : exspectabant auditores πύλην post ἄνοιγε. Audito, παρὰ προσδοκίαν, ὕλην, ridebant.

152. Forsan, ἑτέρᾳ τῆς Λοκρίδος.

Digitized by Google

170. Chio Epist. VII : φαῦλος δὲ καὶ ἀτέκμαρτος ἄνθρωπος.

180. Ὥσπερ εἴποι τις, vernacula oratione eaque humili : « comme qui diroit. »

213. Libri, Ελελ. διερ. μέλ. Γένυος ξ. Brunckius proponit : Διερ. μέλ. γέν. ξ. Ελελιζ. Transpositio ob metrum facienda fuisse videtur, et verborum ordini quem institui favet Euripidis locus ab Aristophane expressus, Hel. 1109 : Ελθ', ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα...

227. E variis lectionibus versum feci senarium, ob sequentis numeros, qui fere similes sunt. In talibus nihil nunc certi.

268. Vulgo, ταῶς; Sed non est sententia interrogativa. Ach. 122, parili orationis colore : Οὗτ' δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων; ubi et interrogatio delenda : vide ibi Elmsl.

273. Apposui signum reticentiæ. Post ὦ nomen additurus erat Evelpides; sed id non invenit. Cf. not. ad Nubes 1364.

283. De Calliarum familia disseruit Clavier. in Memor. Nov. Acad. Inscr. t. III, huncque ipsum locum tractat p. 153.

284, 285. Τίλλεται—προσεκτίλλουσιν. Vernacule eadem utimur metaphora. Fontainius : « Qu'un

Digitized by Google

« homme soit *plumé* par des coquettes, Ce n'est « pour faire au miracle crier. »

288. Κατωφαγᾶς) Vide Lobeck. in Wolfii Anal. t. II, p. 54; coll. nota post Herodiani Epimer. p. 284, ad Aristophanis grammatici verba : καταφαγᾶς, ὁ ἀδηφάγος.

296, 297. Sunt vulgo unius Pisthæteri. Evelpidem in nomenclaturæ partem adscivi. Sic infra versus 301, 302, 303, quos libri uni Pisthætero tribuunt, inter utrumque dispertivi. Et statim etiam in personis mutavi aliquid.

298. Epopi tribui responsum, quod est vulgo Pisthæteri. Utrobique, pro lectione librorum κηρύλος, scribunt critici κειρύλος. Est quidem a verbo κείρειν petitus jocus; sed uni Evelpidæ id joci convenit.

440. Verba οὔτι που vulgo sunt Chori.

458. Pro ἂν, forsan οὖν, ut sit formula ἀλλ' οὖν. Vulgo, τὴν σὴν πράγματι.

493. Scripsi ποεῖν pro vulgato πιεῖν. Est et varietas pejor, πρὶν δειπνεῖν. Notum quam frequens sit permutatio verborum πιεῖν et ποιεῖν, ob pronunciationis similitudinem. Jam reposito πρὶν δὲ ποιεῖν τοὺς ἄλλους, nempe τοῦτο, nempe πρὶν ᾖσαι, sensus fit non ineptus : « et ante-

Digitized by Google

« quam alii convivæ cantarent, gallus ille can-
« tavit; si convivæ cantavissent, ut sub cœnæ
« finem solet, eorum cantu expergefactus, ad
« compotationem et ludicra rediissem; sed,
« audito galli cantu, domum esse abeundum pu-
« tavi et me proripui foras. »

517. Rav. διδοῖ, quod Inverniz. male defendit. Julianus Cæs. p. 8 Harl. : ἔπασχε δὲ τοῦτο πρὸς τὴν ἔβενον ἐκείνην τὰ ὄμματα, δι' ὑπερβολὴν τῆς λαμπηδόνος, ὅπερ, οἶμαι, πρὸς τὸν ἥλιον, ὅταν αὐτοῦ τῷ δίσκῳ τις ἀτενέστερον προσβλέπει. Et hic frustra indicativum tueretur : scribendum enim omnino προσβλέπῃ.

562. Vulgatum πυροὺς omnino corruptum est. Recepi κριθὰς optimam Brunckii conjecturam. Jungnntur sæpe κριθαὶ et πυροὶ, ut hic; v. c. 504, 609.

682. Hic debuit esse, ut supra, p. 215, παρεπιγραφή : αὐλεῖ τις. Nam Luscinia anapæstis choricis præludere debuit.

706. Hospitis formosissimum filium hoc voluptatis pretio delinivit impurus ille Eumolpus : « si
« ego hunc puerum basiavero, ita ut ille non
« sentiat, cras illi par columbarum donabo.....
« Si hunc, inquam, tractavero improba manu,

Digitized by Google

« et ille non senserit, gallos gallinaceos pugna-
« cissimos duos donabo patienti. »

726. Olim erat χ' ὁ, quod in χώ mutaverant.

806. Respicit fragmentum Myrmidonum Æschyli, ubi vide notulam t. II, p. 282.

926. Videtur ἐμὶν τέϊν velle « mihi tuo, » si locus sit sanus.

930. Respicit Hipponactea : Επεύχομαί τοι (κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ), Δος χλαῖναν Ιππώνακτι. Vide Gaisf. ad Heph. p. 29, 254.

1110. De lunulis aut nimbis statuarum capiti impositis ne ab avibus inquinarentur, vide Lobinæum in Chardonis Roch. Miscellan. tom. III, p. 213. Vulgo, ὃς ἂν μὴ μήνην.

1220. Videtur e tragœdia sumtus.

1229—1239. Hunc locum tractat Hermannus Dissert. de Æschyli Niobe p. 16.

1261. Κατακέλευσον) Postulat ut sibi, jam epitheta nova non reperienti, silentium imponatur, dicto scilicet nautico ὠὸπ, quo, qui hic non utitur, utetur infra 1381 Pisthæterus.

1277. Vulgo, ἀπενέμοντο. Corayus emendavit ad Lycurgum.

1375. Forsan σκοτεινὰ καί. Facile abierit σκοτεινὰ in σκότια, et tunc additum fuerit fulcrum γε.

Digitized by Google

1442. Apte εἶτ' legit Hotibius. Ferenda tamen videtur illa hominis celeriter loquentis negligentia.

1547. Metrum labat, esseque videtur lacuna, antistrophica si conferantur infra.

1605. Est forsan μισητίαν a μισητίας, « odiosum « hominem. »

1646—1651. Lectores parum exercitati monendi sunt verba legis non esse numeris ligata, et inventam me servasse divisionem. Nec versus 1031 a Psephismatopola recitatus re vera versus est metricus : verba sunt decreti ipsa, eaque prosaica. Aliud decretum ab eodem homine recitatum numero iambico ligatum quidem est, sed mala, puto, emendatoris diligentia. Scripsisse Aristophanem suspicor : χρῆσθαι N. καὶ τοῖς αὐτοῖς μέτροις καὶ ψηφίσμασι καθ. Et prosa est oratio versuum 1044, 1045.

1664. Vix crediderim παραδίδωμι fuisse tam diserte ac græcanice a Triballo prolatum. Forsan dixit, παραλίδωνι, ut ex verbis βασιλισσαναῦ παραλίδωνι potuerit Neptunus elicere βαδίζειν ὥσπερ χελιδόνες.

1666. Reliqui pristinum βαδίζειν. Rav. βαδίζοι γ'.

Digitized by Google

Br. e conj. τιτυβίζοι. Et fuit veteribus etiam grammaticis hic versus obscurus.

1676. Forsan, ὀπτᾷν, cum admiratione et indignatione.

Digitized by Google

INDEX

ANNOTATIONIS.

Antiatticistes Bekkeri, 316.
Aristophanes, 331.
Audienda pars utraque, 319.
Αχίδες, 321.
Αμνὸς τοὺς τρόπους, 326.
Αὐτὸς, αὐτὴ, 321.

Boilavius, 320.
Βαδίζειν βάδον, 330.

Calliarum familia, 331.

Γυλιὸς, 324.

Δάκνειν χελύνην, 320.

Euripides, 322, 328.
Εκδείρω, 317.
Εμβραχυ, 321.
Ενδεκα, οἱ, 320.
Εὐχερὴς, 317.

Georgius Lapitha, inditus, 321.
Grammaticus Bekkeri, 319.

Julianus, 333.

Κάπνη, 316.
Κατωφαγᾶς, 332.
Κρόνος, 318.
Κύκηθρον, 325.

Lucianus, 323.
Λέοντες καὶ ἀλώπεκες, 328.

Digitized by Google

Μᾶλλον cum adjectivo comparationis, 317.

Nimbi et lunulæ super statuarum capitibus, 334.

Ολέκρανα, 323.
Ομοῦ, 323.
Οξὺς, 328.
Οταν cum subjunctivo, 333.

Plato, 318.
Plutarchus, 315.

Πεπαίνειν, 327.
Ποιεῖν et πτεῖν, 332.

Scholiastes Luciani, 323.
Σκέλη, 322.
Σκιμαλίζειν, 324.
Σπόγγος, 318.
Στομφάζειν, 318.
Σφονδύλη, 327.

Υπαγε, 316.

Φήληκες, 328.

Χελύνη, 320.

FINIS.

In Aristophane t. II, p. 68, 4, scrib. χέασθαι·
In Pindaro p. 333, 12, scrib. cepit.

Digitized by Google

INDEX DRAMATUM.

VESPÆ.
PAX.
AVES.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google